BIBLIOGRAFIE

1. Associated Booksellers of Southern Africa Ltd. Joint memorandum of the South African book trade, comprising Associated booksellers of Southern Africa, Ltd. ; South African publishers association and Overseas pu= blishers representatives association of Southern Africa, on the report of the commission of enquiry in regard to undesirable publications. s. pl. 1958. 16 p.
2. Barbu, Z. Democracy and dictatorship; their psychology and patterns of life. London, Routledge & Paul, 1956. 275 p. (International library of sociology and social reconstruction).
3. Baschwitz, K. De krant door alle tÿden; 2e dr. Amsterdam, Uitgeverÿ „Keesing", 1949. 276 p.
4. Beard, C.A. & Beard, M.R. A basic history of the United States. New York, Philadelphia, Blakiston, 1944.
5. Beeton, D.R. Aesthetics and morality; with particular reference to English literature. Pretoria, Universiteit van Suid-Afrika, 1964. 32 p. (Mede= delings van die Universiteit van Suid-Afrika, A. 36).
6. Beneson, P. A free press. London, Fabian Society, 1961. 36 p. (Fabian research series, 223).
7. Benson, I. Know your enemy. Johannesburg, S.A.B.C., 1963. 42 p. (S.A.B.C. publications).
8. Benson, I. News and newspapers. Johannesburg, S.A.B.C., 1963. 38 p. (S.A. B.C. publication).
9. Benson, I. The press and public opinion. Johannesburg, S.A.B.C., 1963. 27 p. (S.A.B.C. publication).
10. Benson, I. Die vraagstuk van 'n gebonde pers. Johannesburg, S.A.U.K. (S.A. U.K.-publikasie).
11. Beyers, C. Die Kaapse Patriotte, 1779-1791. Kaapstad, Juta, 1929.
12. Bierman, B. Ons monumente. S.A.U.K.-publikasie. Johannesburg, 1966. 34 p.
13. Biesterveld, P. Kerkelÿk handboekje, bevattende de bepalingen der Neder= landsche synoden en andere stukken van beteekenis voor de regeering der kerken. Uitg. door P. Biesterveld en H.H. Kuÿper. Kampen, Bos, 1905. 350 p.
14. Birley, R. Printing and democracy. London, Privately printed for the Mono= type Corp., 1964. 28 p.
15. Blackwell, L. & Bamford, B.R. Newspaper law of South Africa. Kaapstad, Juta, 1963. 112 p.

16. Blaich, T.P. & Baumgartner, J.C. The challenge of democracy; 3rd ed., rev. New York, McCraw-Hill, 1953. 752 p.

17. Blanshard, P. The right to read; the battle against censorship. Boston, Beacon press, 1955. 339 p.

18. Boeseken, A.J. Simon van der Stel en sy kinders. Kaapstad, Nasou, 1964. 277 p.

19. Bond, F.F. An introduction to journalism; a survey of the fourth estate in all its forms. New York, MacMillan, 1961. 252 p.

20. Bosman, F.C.L. Drama en toneel in Suid-Afrika; dl. 1: 1652-1855. Kaap=stad, Dusseau, 1928. 579 p.

21. Bosman, F.C.L. Hollandse joernalistiek in Suid-Afrika gedurende die 19de eeu. Kaapstad, Federale Drukpers, s.j. 37 p.

22. Bosman, W. The Natal Rebellion of 1906, and an introduction by Duncan McKenzie, London, Longman's Green, 1907.

23. Bramsted, E.K. Goebbels and National Socialist Propaganda, 1925-1945. Michigan, State University Press, 1965. 488 p.

24. Broughton, M. Press and politics of South Africa. Cape Town, Purnell, 1961. 306 p.

25. Brucker, H. Freedom of information. New York, MacMillan, 1949.

26. Burnet, J. Greek philosophy. London, MacMillan, 1914. p. 360.

27. Bucharchiv München. Bibliographie des gesamten Rechts der Presse, des Buchhandels, des Rundfunks und des Fernsehens; nach Sachgruppen gegliedert=ter Nachweiss des Fachschrifttums in Büchern und Zeitschriften, mit Ver=fasser- und Sachregister. Bucharchiv München, 1957. 1 Bd.

28. Bybel. Afrikaans. 1958. Die Bybel met verklarende aantekeninge. Onder red. van B. Gemser e.a. Kaapstad, Verenigde Protestantse Uitgewers, 1958-'59. 3 bde.

29. Caltex (Afrika) Bpk. Suid-Afrikaanse erfenis. Dl. 5: Drukwerk, onderwys, kuns en wetenskap. Kaapstad, 1964. 32 p.

30. Calvocoressi, P. South Africa and world opinion. London, Oxford Univ. Press, 1961. 68 p.

31. Chambers's encyclopaedia; new ed. London, Newness, 1959. 15 bde.

32. Chandos, J. To deprave and corrupt; original studies in the nature and definition of 'obscenity'. New York, Association Press, 1962. 207 p.

33. Christelÿke Encyclopedie, Tweede Druk, Kampen, 1961, Band VI.

34. Cillie, P.J. Die beleid van 'n koerant (ongepubliseerde manuskrip, 1964).

35. Cilliers, D.H. Die stryd van die Afrikaanssprekende in Kaapland om sy eie skool, 1652-1939. Kaapstad, 1953. 278 p.

36. Coetzee, P.J. Vryheid van spraak in die Romeinse wêreld (ongepubliseerde manuskrip, 1967).

37. Cohen, B.C. The press and foreign policy. Princeton, N.J., Princeton Univ. Press, 1963. 288 p.

38. Coing, H. Ehrenschutz und Presserecht. Karlsruhe, Verlag C.F. Muller, 1960. 29 p. (Juristische Studiengesellschaft Karlsruhe. Schriftenreihe, Hft. 43).

39. Colegrove, K. Democracy versus Communism. Princeton, N.J. Published and distributed for the Institute of fiscal and political Education by Van Nostrand, 1957. 424 p.

40. Collier, J. Short view of the immorality and profaneness of English stage, 1698.

41. Collier's encyclopedia. Louis Shores, ed. in chief. New York, Collier, 1960. 20 bd.

42. Cowell, F.R. The revolutions of ancient Rome. London, Thames & Hudson, 1962. 228 p.

43. Cowen, D.V. Freedom of thought and its expression in South Africa; an address. Cape Town, National union of South African students, 1960. 30 p.

44. Craig, A. Above all liberties. London, Allen & Unwin, 1942. 205 p.

45. Craig, A. The banned books of England and other countries; a study of the conception of literary obscenity. London, Allen & Unwin, 1962. 243 p.

46. Cudlipp, H. At your peril; a mid-century view of the exciting changes of the press in Britain and a press view of the exciting changes of mid-cen=tury. London, Weidenfeld and Nicholson, 1962. 400 p.

47. Cudlipp, H. Publish and be damned. London, Daily Mirror Newspapers, 1953.

48. Cutten, T.E.G. A history of the press in South Africa. Cape Town, Na=tional union of South African students, 1935. 160 p.

49. Daniels, W.M. The censorship of books. New York, Wilson, 1954. 202 p. (The Reference shelf, v. 26, no. 5).

50. Darlington, W.A. I do what I like. London, MacDonald, 1947. 366 p.

51. Davies, G. The restoration of Charles II, 1658-1660. San Marino, Calif, The Huntington library, 1955.

52. <u>Debatte in die Volksraad (Hansard</u>)
Votes and proceedings of the House of Assembly, No. 43, 1856.
1948, kolom 2116.
1950, kolom 422.
1950, kolom 9186.
1952, kolom 8709-8732.

1953, kolom 1504–1505.
1956, kolom 1523–1525.
1959, kolom 1825–1834.
1967, kolom 6978 e.v. en 7414.

53. Degenaar, J.J. Op weg na 'n nuwe politieke lewenshouding. Kaapstad, Tafelberg, 1963.

54. Democratie en vrÿe voorlichting door A. Breyne e.a. Mechelen, Sint Franciscus, 1964. 162 p.

55. Dengerink, J.D. Critisch-historisch onderzoek naar de sosiologische ont= wikkeling van het beginsel der „souvereiniteit in eigen kring" in de 19e en 20e eeuw. Amsterdam, Kok, 1948. 285 p.

56. De Villiers, H.H.W. Rivonia: operation mayibuye; a review of the Rivo= nia trial. Johannesburg, Afrikaanse Pers-Boekhandel, 1964. 120 p.

57. DeVolder, N. De Communistische propaganda; theorie, strategie en methode. Antwerpen, Standaard-Boekhandel, 1957. 319 p.

58. DeVolder, N. De ethiek van de pers. Leuven, Instituut voor journalis= tiek, 1952. 327 p.

59. Dexter, L.A. & White, D.M. People, society and mass communications. London, Collier-MacMillan, 1964.

60. Diemer, E. Vrÿheid van drukpers; eenige opmerkingen over haar staats= rechtelijke regeling, voornamelijk in Nederland. Rotterdam, 1937.

61. Diepenhorst, I.A. Historisch-critische bijdrage tot de leer van den Chris= telijken Staat. Amsterdam, Noord-Hollandsche Uitgeversmij., 1943.

62. Diverse ongepubliseerde stukke

Beëdigde verklarings:

Steyl, J.H., 20 September 1962; Mervis, J., 20 Maart, 19 Junie, 12 Desember 1963.

Briewe en omsendbriewe:

Kommandant-generaal, S.A. Weermag, 2 Junie 1967.

Kommissaris van Gevangenisse, 15 Junie 1967.

Kommissaris van Polisie: polisie-ooreenkoms met S.A. pers, 29 Mei 1967.

Krüger, J.A., Adjunk-hoofbestuurder S.A. Spoorweë, 18 Mei 1967.

Steyl, J.H., 11 September 1962, 8 April, 8 Mei, 17 Mei 1963.

Uys, G.G.A., N.P.U.-omsendbriewe 20 Junie 1967.

Uys, G.G.A., 22 Maart, 18 April, 27 Augustus 1963, 7 Februarie 1964.

Manuskripte:

Cillie, P.J. Die beleid van 'n koerant, 1964.

Coetzee, P.J. Vryheid van spraak in die Romeinse wêreld, 1967.
Complaint No. 3/62, voorgelê aan S.A. Persverwysingsraad.
De Klerk, J. Toespraak op 11e konferensie van hoofde van departemente/ administrasies, 16 Okt. 1964.
Persverwysingsraad-bevinding in Steyl-klag teen The Sunday Times, 7 Februarie 1964.
Regsmenings:
Kentridge, S. n.a.v. Beeld-saak, 11 April 1967.
Van Wyk de Vries, J. n.a.v. Sunday Times-berigte, 25 April 1963.

63. Dodge, J. & Viner, G. The practice of journalism. London, Heinemann, 1963. 351 p.

64. Dooyeweerd, H. De crisis der humanistische staatsleer, in het licht eener Calvinistische kosmologie en kennistheorie. Amsterdam, Ten Have, 1931.

65. Dooyeweerd, H. In the twilight of Western thought; studies in the pre= tended antonomy of philosophical thought. Philadelphia, Presbyterian and reformed pub. co., 1960. 195 p.

66. Dooyeweerd, H. De strijd om het souvereiniteitsbegrip in de moderne Rechts- en Staatsleer. Amsterdam, Paris, 1950. 62 p.

67. Downs, R.B. The first freedom, liberty and justice in the world of books and reading. Chicago, American library association, 1960. 469 p.

68. Dresen, P. De vrije meningsuiting; een onderzoek naar het wezen van het recht der vrije meningsuiting en zijn regeling in de wetgeving op de heden= daagse communicatiemiddelen voornamelijk in Nederland. Amsterdam, Ja= sonpers, 1949. 316 p.

69. Dudek, L. Literature and the press: a history of printing, printed media and their relations to literature. Toronto, Ryerson Press, 1955. 238 p.

70. Du Plessis, H.L. Die vakbondwese in Suid-Afrika met spesiale verwysing na die klerewerkersunie. s. pl. 1955. 205 geno. bl.

71. Du Plessis, J.H.O. Die Afrikaanse pers. D. Phil, Universiteit van Stel= lenbosch, 1943.

72. Du Plessis, L.J. Die moderne staat. Stellenbosch, Pro Ecclesia, 1941. 169 p.

73. Du Plessis, L.J. Die staatsteorie van Jean Calvin in verband met die wetenskap en staatspraktyk van sy tyd. Kampen, Kok, 1932. 136 p.

74. Durant, W.J. The life of Greece (In The story of civilization) New York, Simon & Schuster, 1935.

75. Du Toit, J.D. Versamelde werke. Johannesburg, Dagbreek-Boekhandel, 1960-'62. 8 bde.

76. Du Toit, M.A. Die Suid-Afrikaanse vakbondwese; 'n voorlopige studie. s.pl. 1964. 349 geno. bl.
77. Emery, E. The press and America; an interpretative history of journalism; 2nd ed. Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall, 1962. 801 p.
78. Encyclopaedia of religion and ethics. Ed. by James Hastings. New York, Scribner, 1908-'22. 12 bde.
79. Encyclopaedia of the social sciences. Editor-in-chief: Edwin,R.A. Selig= man. New York, MacMillan, 1948. 15 bde. in 8.
80. Ernst, M.L. & Lindey, A. The censor marches on; recent milestones in the administration of the obscenity law in the United States. 1st ed. New York, Doubleday, Doran, 1940. 346 p.
81. Ernst, M.L. & Schwartz, A.U. Censorship; the search for the obscene. New York, MacMillan, 1964. 288 p. (Milestones of law series).
82. Ernst, M.L. & Seagle, W. To the pure; a study of obscenity and the cen= sor. London, J. Cape, 1929. 347 p.
83. Eybers, G.W. Select constitutional documents; illustrating South African history 1795-1910, 2nd ed. London, Routledge, 1918.
84. Everett, C.W. The letters of Junius. Londen, 1927.
85. Fiske, Marjorie. Book selection and censorship; a study of school and public libraries in California. Berkeley, University of California press, 1959. 145 p.
86. Frye, R.M. Shapespeare and Christian doctrine. Princeton, N.Y., Prince= ton Univ. Press, 1963. 314 p.
87. Gerald, J.E. The British press under government economic controls. Min= neapolis, University of Minnesota Press, 1956. 235 p.
88. Gerald, J.E. The Social Responsibility of the Press. Minneapolis, Uni= versity of Minnesota Press, 1962. 214 p.
89. Gereformeerde Kerk in Suid-Afrika. Kerkorde van die Gereformeerde Kerk in Suid-Afrika. Potchefstroom, Pro Rege, 1965. 114 p.
90. Gie, S.F.N. Geskiedenis van Suid-Afrika; of, Ons verlede. Stellenbosch, Pro Ecclesia, 1924.
91. Gt. Brit. Central Office of Information. Reference Division. The British press. London, H.M. Stationery off., 1966.
92. Greig, G. Facts connected with the stopping of the South African Commer= cial Advertiser. Cape Town, Africana connoisseurs press, 1963. 29 p.
93. Gregory, F. A modest plea for regulation of the press, 1698.
94. Gt. Brit. Colonial Office Natal. Correspondence relating to native dis= turbances in Natal, London, H.M.S.O. 1906.

95. Griffin, G.E. The fearful master; a second look at the United Nations. Boston, Western Islands, 1964. 244 p.
96. Grosheide, F.W. Wat leert het Nieuw-Testament inzake de tucht. Delft, Van Keulen, 1952. 62 p. (Exegetica; Oud- en Nieuw-Testamentische Stu= dien, 1e reeks, 3e dl).
97. Guinzburg, H.K. Free press, free enterprice and diversity. In Books and the mass market, by H.K. Guinzburg a.o. Urbana, University of Illinois press, 1953. 66 p.
98. Grobler, J.H. Vryheid van spraak in Athene gedurende die vyfde en vierde eeu, in Bulletin van die S.A. Vereniging vir die bevordering van Chris= telike wetenskap, Maart 1967.
99. Haight, Anne. Banned books; informal notes on some books banned for various reasons at various times and in various places; 2nd ed. rev. and enl. New York, Bowker, 1955. 172 p.
100. Hale, O.J. The captive press in the Third Reich. Princeton, N.J., Prince= ton Univ. Press, 1964. 353 p.
101. Hattersley, A.F. A short history of democracy. Cambridge, University press, 1930. 273 p.
102. Hayes, C.F.H. and Baldwin, M.W. a.o. History of Europe. New York, Mac= Millan, 1957. Band 1. 579 p.
103. Hepple, A. Censorship and press control in South Africa. Johannesburg, Hepple, 1960. 78 p.
104. Hepple, A. In Black Sash, September 1961.
105. Herd, H. The march of journalism; the story of the British press from 1622 to the present day. London, Allen & Unwin, 1952. 352 p.
106. Herd, N. 1922: The revolt on the Rand. Johannesburg, Blue Crane Books, 1966. 210 p.
107. Highet, G.A. The anatomy of satire. Princeton, N.J., Princeton Univ. Press, 1962. 301 p.
108. Hilgers, J. Die Bücherverbote in Papstbriefen. Kanonistbibliograph. Studie. Freiburg, Herder, 1907. 107 p.
109. Hilgers, J. Der Index der verbotenen Bücher. In seiner neuen Fassg. dargelegt u. rechtlichhistorisch gewürdigt. Freiburg, Herder, 1904. 638 p.
110. Hocking, W.E. Freedom of the press; a framework of principle. A report from the Commission on freedom of the press. Chicago, Ill., University of Chicago press, 1948. 242 p.

111. Hofbeslissings

R. v. Tutchin, 14 State Trials 1095.

R. v. Rulaghe, 1928 E.D.L.

R. v. Dumah and another, 1928 O.P.D.

R. v. Brown, 1929 C.P.D.

R. v. Bunting, 1929 E.D.L.

R. v. Thaele, 1930 C.P.D.

R. v. Diamond, 1933 N.L.R.

R. v. Ncwangu, 1933 N.L.R.

R. v. Heard, 1937 C.P.D. 401.

R. v. Holm, 1948(1) S.A. 925 (A).

R. v. Strauss, 1948(1) S.A. 934 (A).

R. v. Nkatlo, 1950(1) S.A. 26 (K).

R. v. Sutherland and others, 1950(4) S.A. (T).

R. v. Moroe, 1950(1) S.A. (K).

R. v. Sacks, 1953(1) S.A. 392 (A).

R. v. Sesidi and others, 1953(4) S.A. 634 (G).

R. v. Moilwanyana and others, (2) 1957(4) S.A. 302 (T); (3) 1957(4) S.A. 608(T).

R. v. Mpekwa and others, 1958(1) S.A. 10(T).

R. v. Adams and others, 1959(1) S.A. 646(Sp. Ct).

R. v. Adams and others, 1959(3) S.A. 753(A).

R. v. Maphumulo and others, 1960(3) S.A. 793(N).

R. v. Molorane, 1960(4) S.A. 353(O).

R. v. Mabida, 1960(2) S.A. 49(N).

R. v. Ntshangela en andere, 1961(4) S.A. 592(A).

S. v. Pogrund, 1961(3) S.A. 868(T).

S. v. Peake, 1962(4) S.A. 288(K).

S. v. Carneson, 1962(3) S.A. 437(T).

S. v. Fischbeck en Zungu H/435/66 (Johannesburg).

S. v. Kiley, 1962(3) S.A. 318(T).

S. v. Associated Newspapers, 1962(3) S.A. 396(T).

Real Printing and Publishing Co. (Pty) Ltd. v. Minister of Justice, 1965(2) S.A. 782(K).

Publications Control Board v. William Heinemann Ltd., 1965(4) S.A. 137(A).

Divisional Commissioner of S.A. Police, Witwatersrand Area, v. S.A. Associated Newspapers Ltd. and another, 1966(2) S.A. 503(A).

S. v. Malkinson, 1967(2) S.A. 162(K).

S. v. Carneson, 1967(4) S.A. 301(K).
S. v. Naicker, 1967(4) S.A. 214(N)

112. Hoffmann, L. Geschichte der Büchercensur. Berlin, Petri, 1918.

113. Hoffman, L.H. S.A. Law of Evidence. Durban, Butterworth, 1963.

114. Hofmeyr, J.H. e.a. Het leven van Jan Hendrik Hofmeyr (Onze Jan). Kaap=stad, Van de Sandt de Villiers, 1913.

115. Hoover, C.B. Dictators and democracies. New York, MacMillan, 1938. 110 p.

116. Hornby, R. The press in modern society. London, Muller, 1965. 123 p.

117. Horrell, M. Racialism and the trade unions. Johannesburg, S.A. Institute of Race Relations, 1959. 50 p.

118. Huizinga, J. In de schaduwen van morgen; een diagnose van het geestelijk lijden van onzen tyd. 6e dr. Haarlem, Tjeenk Willink, 1936. 230 p.

119. Hurley, T. Commentary on the present Index Legislation. Dublin, 1908.

120. International press institute. The press in authoritarian countries. Zürich, 1959. 201 p. (IPI Survey, no. 5).

121. Jacobsens index of objectional literature < Customs act no. 55 of 1955 > Containing a complete list of all publications in alphabetical order, to=gether with authors, prohibited from importation into the Republic of South Africa. 1956 - Pretoria. 1 Bd.

122. Jansen, J. Korte verklaring van de Kerkorde der Gereformeerde kerken; 3e verm. dr. Kampen, Kok, 1952. 410 p.

123. Jooste, J.P. Die geskiedenis van die Gereformeerde Kerk in Suid-Afrika, 1859-1959. Potchefstroom, 1958. 415 p.

124. Joubert, W.A. Grondslae van die persoonlikheidsreg. Kaapstad, Balkema, 1953. 254 p.

125. Kaap die Goeie Hoop (Kolonie) Records of the Cape Colony from Feb. 1793 to 1828. Copied for the Cape government from the manuscript documents in the Public record office, London, by G.M. Theal. London, Clowes, 1897-1905. 36 bde.

126. Kaser, M. Roman private law. Translated by Dannenbring, R. Butterworth, Durban, 1965. 381 p.

127. Keet, B.B. Sedelike vraagstukke. Kaapstad. Suid-Afrikaanse Bybelverenig=ing, 1945. 147 p.

128. <u>Koerante</u>

Die Beeld: 3 Maart 1966, 8 Mei 1966, 2 April 1967, 7 Mei 1967, 2 Junie 1967.

Die Burger: 7 Augustus 1964, 23 Julie 1966(Byvoegsel), 5 Mei 1967, 7,8,9, 30 September 1967.

Die Transvaler: 1 Oktober 1937, 24 April 1963, 5 Mei 1967, 28 Junie 1967, 7, 8, 9 September 1967.

Die Vaderland: 26 Mei 1967, 24 Oktober 1967.

The Cape Times: 14 Maart 1962, 26 November 1963, 17 Junie 1967.

The Daily Dispatch: 29 Augustus 1965.

The Natal Daily News: 25 November 1965.

The Rand Daily Mail: 14 Maart 1962, 8 Februarie 1963, 21 September 1964, 7, 13, 22 Junie 1967, 3 Julie 1967.

The Star: 10 Februarie 1966, 8 Maart 1967, 5, 19 Mei 1967, 7 Julie 1967, 13 Junie 1967, 8 Des. 1967.

The Sunday Times: 9 September 1962, 28 April 1963, 9 Februarie 1964, 8 Augustus 1965, 15 Augustus 1965(Tydskrifafdeling).

129. Kronhausen, E. & Kronhausen, P. Pornography and the law; the psychology of erotic realism and pornography; 1st ed. New York, Ballantine Books, 1959. 317 p.

130. Kronhausen, E. & Kronhausen, P. Wat is pornografie? Eros en de vrij=heid van drukpers. Den Haag, Bakker, 1966. 352 p.

131. Krüger, D.W. The age of the generals; a short political history of the Union of South Africa, 1910-1948. Johannesburg, Dagbreek, 1958. 229 p.

132. Kruger, L.S. Die praktiese toepassing van die kerklike tug. Potchef=stroom, Pro Rege, 1958. 30 p.

133. Kruglak, T.E. The two faces of Tass. Minneapolis, University of Minne=sota Press, 1962. 263 p.

134. Küster, O. Persönlichkeitsschutz und Pressefreiheit. Karlsruhe, Mul=ler, 1960. 32 p.

135. Kuyper, A. Het Calvinisme; oorsprong en waarborg onzer constitutioneele vrÿheden, een Nederlandsche gedagte. Amsterdam, Van der Land, 1874. 77 p.

136. Kuyper, H.H. De Post-Acta; of, Nahandelingen van de Nationale synode van Dordrecht in 1618 en 1619 gehouden. Amsterdam, Höveker & Wormser, 1899. 530 p.

137. Lacy, D. Freedom and communications. Urbana, University of Illinois Press, 1961. 93 p. (Seventh annual Windsor lectures).

138. Laszlo,E. Individualism, collectivism and political power; a relational analysis of ideological conflict. The Hague, Nijhoff, 1963. 172 p.

139. Louw, E.H. The case for South Africa, as put forth in the public state=ments of E.H. Louw. New York, Macfadden-Bartell, 1963. 189 p.

140. Lewin, J. <u>In</u> The Forum, November 1965. 23 p.

141. Ludi, G. en Grobbelaar, B. Die verbasende Bram Fischer. Kaapstad, Na= sionale Boekhandel, 1966. 151 p.
142. McCord, J.J. South African struggle. Pretoria, De Bussy, 1952. 553 p.
143. McCormick, J. red. Versions of censorship; an anthology. Chicago, Al= dine, 1962. 374 p.
144. Macauley, T.B. History of England, from the accession of James II. London, Dent, 1915.
145. Mac Dougall, C.D. Interpretative reporting; 3rd ed. New York, MacMil= lan, 1957. 592 p.
146. Mac Dougall, C.D. Understanding public opinion; a guide for newspaper= men and newspaper readers. New York, MacMillan, 1952. 698 p.
147. Mackenzie, A.J. Propaganda Boom. London, The Right Book Club, 1938.
148. McKeon, R.P. e.a. The freedom to read; perspective and program. New York, Pub. for the National book committee by R.R. Bowker, 1957. 110 p.
149. McKerron, R.G. The law of delict; a treatise on the principles of liability for civil wrongs in the law of South Africa. 3rd ed. Cape Town, Juta, 1947.
150. Malan, M.P.A. Die Nasionale Party van Suid-Afrika; sy stryd en sy pres= tasies, 1914-1964. Elsiesrivier, Nasionale Handelsdrukkery, 1964. 349 p.
151. Marquard, L. Liberalism in South Africa, Johannesburg, S.A. Institute of race relations, 1965.
152. Marquette University, Milwaukee. College of Journalism. Social respons= ibility of the newspress. Milwaukee, Wis., Marquette Univ. Press, 1960. 88 p.
153. Martin, K. The press the public wants. London, Hogarth, 1947.
154. May, <u>Sir</u> T.E. Constitutional history of England since the accession of George the Third. London, Longmans, Green, 1912. 3 bde.
155. Mekkes, J.P.A. Proeve eener critische beschouwing van de ontwikkeling der humanistische rechtsstaatsteorieën. Utrecht, 1940.
156. Meurant, L.H. Sixty years ago; or, Reminicences of the struggle for the freedom of the press in South Africa, and the establishment of the first newspaper in the Eastern province. Cape Town, Solomon, 1885. 107 p.
157. Milton, J. Areopagitica. Oxford, Clarendon, 1917. 159 p.
158. Minattur, J. Freedom of the press in India; constitutional provisions and their application. s'Gravenhage, Nijhoff, 1961. 136 p.
159. Molteno, D.B. The assault on our liberties. Johannesburg. S.A. Insti= tute of Race Relations. 1958.

160. Mommsen, T. Römisches Staatsrecht, Band I, Leipzig, S.Hirzel, 1887.
161. Moore, E.T. Issues of freedom in American libraries. Chicago, Ameri= can Library Association, 1964. 80 p.
162. Morton, M.G. e.a. The banned book; a list of references to notices re= garding the banning of literature published in the Government gazette, 13th April 1956 - 30th March 1962. Durban, University of Natal libra= ries, 1962. 5 p.
163. Mott, F.L. American journalism; a history, 1690-1960. 3rd ed. New York, MacMillan, 1962. 901 p.
164. Mott, G.F. e.a. New survey of journalism. New York, Barnes & Noble, 1958. 446 p.
165. Neame, L.E. Gen. Hertzog, prime minister of South Africa since 1924. London, Hurst, 1930.
166. Neame, L.E. White man's Africa; the problem of a white nation in a black continent. Kaapstad, Stewart, 1952. 105 p.
167. Neuman, F. The democratic and authoritarian state; essays in politi= cal and legal theory. Glencoe, Ill., Free Press of Glencoe, 1957. 303 p.
168. Nienaber, P.J. 'n Beknopte geskiedenis van die Hollands-Afrikaanse drukpers in Suid-Afrika. Bloemfontein, Nasionale Pers, 1943. 126 p. (Tweede Trek-reeks, nr. 25).
169. Paul, W. Prozess gegen Leser. Proceeding against readers. Frankfurt am Main, Börsenverein des Deutschen Buchhandels, 1961. 123 p.
170. Peereboom, R.W.P. Het Dagblad; 2e, herz. dr. Haarlem, Bohn, 1955. 223 p.
171. Peterson, T. a.o. The mass media and modern society. New York, Holt, Rinehart & Winston, 1965. 259 p.
172. Powell, N.J. Anatomy of public opinion. Englewood Cliffs, N.J., Pren= tice Hall, 1956, 619 p.
173. Putnam, G.H. The censorship of the Church of Rome. New York, 1906-'07.
174. Raschhofer, H. Political assassination; the legal background of the Oberländer and Stashinsky cases. Tübingen, Schlichtenmayer, 1964.
175. Radin, M. Freedom of speech in ancient Greece, in American Journal of Philology, Band XLVIII.
176. Rea, R.R. The English press in politics, 1760-1774. Lincoln, Univer= sity of Nebraska Press, 1963. 272 p.
177. Robinson, A.M.L. None daring to make us afraid; a study of English pe= riodical literature in the Cape Colony from its beginnings in 1824 to 1835. Kaapstad, Miller, 1962. 289 p.

178. Rosenthal, E. 160 Jaar van drukwerk in Kaapstad. Kaapstad. Cape Town assodiation of printing house craftsmen en Kaapse kamer van drukwerk. 1960. 36 p.
179. Rosenthal, E. Today's news today; the story of the Argus company. Johannesburg, Argus print. & pub. co., 1956. 310 p.
180. Rossitter, C. Seedtime of the Republic. New York, Harcourt, n.d.
181. St. John-Stevas, N. Obscenity and the law. London, Secker & Warburg, 1956. 289 p.
182. Sandys, Sir J.E. A companion to Latin studies; 3rd ed. New York, Hafner, 1963. 891 p.
183. Scannell, J.P. Keeromstraat 30; gedenkbundel vir die vyftigste verjaar= dag van Die Burger. Kaapstad, Nasionale Boekhandel, 1965. 267 p.
184. Schermers, H.G. Het Europese verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Zwolle, Tjeenk Willink, 1964. 260 p.
185. Schettler, C. Public opinion in American society. New York, Harper, 1960.
186. Schneider, M. De Nederlandse krant van „nieuwstydinghe" tot dagblad. 2e dr. Amsterdam, Van Kampen, 1943. 216 p.
187. Scholtz, J. du P. Die Afrikaner en sy taal, 1806-1875. Kaapstad. Nasionale Pers, 1939.
188. Schramm, W.L. The process and effects of mass communication. Urbana, Ill., University of Illinois Press, 1961. 586 p.
189. Schweizer, E.R. Church order in the New Testament. London, SCM Press, 1961. 239 p.
190. Shaaber, M.A. Some Forerunners of the newspaper in England, 1476-1662, University of Pennsylvania Press, 1929. 368 p.
191. Shahan, T.J. in Catholic University Bulletin, Januarie 1905.
192. Siebert, F.S. Freedom of the press in England, 1476-1776; the rise and decline of government controls. Urbana, University of Illinois Press, 1952. 411 p.
193. Simons, W.J. red. Het geschreven woord; handboek den dienste van re= dacties en medewerkers van bedrijfs-, personeels- en verenigingstijd= schriften en aankomende journalisten. Amsterdam, De Bussy, 1957. 183 p.
194. Sinclair, R. The British Press; the journalist and his conscience. London, Home & Van Thal, 1949. 271 p.
195. Sington, D. Freedom of communication. Bellman Books, London, 1955.

196. Society for the psychological study of social issues. Public opinion and propaganda; a book of readings, ed. by D. Katz a.o. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1962.
197. Sommerlad, E.C. Mightier than the sword; a handbook of journalism, broadcasting, propaganda, public relations and advertising. Sydney, Angus & Robertson, 1950.
198. Spoelstra, B. Die „Doppers" in Suid-Afrika, 1760-1899. Kaapstad, Nasionale Boekhandel, 1963. 313 p.
199. Staatsinligtingskantoor, Jaarverslag: 1949, 1961-62, 1964-65, 1965-66.
200. The Star. Style book and directive. Johannesburg, 1960. 71 p.
201. <u>Statute, Ordonnansies en Proklamasies</u>
Ordonnansie 60 van 1829(K).
Volksraadsbesluit 67 van 1851(T).
Wet 8 van 1859(K).
Wet 6 van 1894(T).
Wet 7 van 1890(T).
Wet 38 van 1909(T).
Wet 46 van 1882(K).
Wet 31 van 1892(K).
Wet 29 van 1897(K).
Wet 9 van 1899(K).
Wet 36 van 1902(K).
Wet 3 van 1902(N).
Ordonnansie 21 van 1902(O).
Zuid-Afrika-wet, 1909.
Die Wet op Gevangenisse (Wet 13 van 1911, Wet 8 van 1959).
Die Verdedigingswet (Wet 13 van 1912, 44 van 1957, 85 van 1967).
Die Wet op Oproerige Byeenkomste (Wet 27 van 1914, 19 van 1930, 17 van 1956).
Die Wet op naturelle-administrasie (Wet 38 van 1927).
Die Wet op die Onderdrukking van Kommunisme (Wet 44 van 1950).
Die Wet op openbare veiligheid (Wet 3 van 1953).
Die Strafregwysigingswet (Wet 8 van 1953).
Die Strafproseswet (Wet 56 van 1955).
Die Wet op amptelike geheime (Wet 16 van 1956).
Die Grondwet van die Republiek van Suid-Afrika. (Wet 32 van 1961).
Die Wet op publikasies en vermaaklikhede (Wet 26 van 1963).
Die Verdedigingswet (Wet 13 van 1912, 44 van 1957, 85 van 1967).

Proklamasie 278 van 1950 - Staatskoerant 17 November 1950.
Goewermentskennisgewing 1142, 1 Desember 1961.
Rhodesian government notice No. 62 of 1967.

202. Stuart, J. A History of the Zulu Rebellion, 1906, and of Dinizulu's arrest, trial and expatriation. London, MacMillan, 1913. 581 p.

203. Stolp, Annie. De eerste couranten in Holland; bijdrage tot de geschie= denis der geschreven nieuwstijdingen. s.pl., 1938. 102 p.

204. Strauss, S. Beriggewing in De Volkstem en The Star gedurende die tyd= perk 1896-1899 oor gebeurtenisse wat gelei het tot die Tweede Vryheids= oorlog 1899-1902; 'n kritiese metodelogiese analise. s.pl., 1964. 177 p.

205. Strauss, S.A. e.a. Die perswese en die reg. Pretoria, Van Schaik, 1964.

206. Strydom, L.H. Rivonia - masker af! 3e dr. Johannesburg, Voortrekker= pers, 1964. 162 p.

207. Suid-Afrikaanse Persverwysingsraad. Eerste periodieke verslag, 28 Junie 1962 - 29 Feb. 1964. Johannesburg, 1964.

208. Suid-Afrikaanse Uitsaaikorporasie. Writing news for radio; a guide to S.A.B.C. news policy and language style. Johannesburg, 1961. 36 p. (S.A.B.C. publication).

209. Swindler, W.F. Problems of law in journalism. New York, MacMillan, 1955. 551 p.

210. Taylor, H.A. The British press; a critical survey. London, Barker, 1961. 176 p.

211. Theal, G.M. History and ethnography of Africa south of the Zambesi, from the settlement of the Portuguese at Sofala in Sept. 1505 to the conquest of the Cape Colony by the British in Sept. 1795. London, Sonnenschein, 1907-10. 3 bde.

212. Theal, G.M. Progress of South Africa in the century. Toronto, Lin= scott pub. co., 1900. 524 p. (Nineteenth century series, v. 10).

213. The Times, Londen. The History of The Times, 1835-'52. London, Office of The Times, 1939. 4 bde. in 5.

214. Thompson, L.M. The Unification of South Africa - 1902-1910. Claren= don Press. Oxford, 1960. 549 p.

215. Thompson, W.N. Fundamentals of communication. London, McGraw-Hill, 1957.

216. Tydskrifte

American journal of Philology, Band XLVIII.
Bulletin of the international commission of jurists, no. 10, January 1960.

Bulletin van die S.A. vereniging vir die bevordering van die Christelike wetenskap, Maart 1967.
Catholic university bulletin, Januarie 1905.
The Forum, November 1955.
Gereformeerd weekblad, 6 Mei 1966.
Reader's Digest, Mei 1966.

217. Unie van Suid-Afrika. Kommissie van Ondersoek in sake Ongewenste Pu= blikasies. Verslag, Pretoria, Staatsdrukker, 1957. 2 bde.

218. Van der Merwe, N.J. & Olivier, P.J. Die onregmatige daad in die Suid-Afrikaanse reg. Pretoria, Van der Walt, 1966.

219. Van der Meulen, R. De courant, naar in- en uitheemsche bronnen bewerkt. Leiden, Sijthof, 1885. 2 bde. in 1.

220. Van der Walt e.a. Geskiedenis van Suid-Afrika. Kaapstad, Nasionale Boekhandel, 1951. 2 bde.

221. Van Veen, S.D. „De Index" en de boekencensuur in de Roomsch-Katholie= ke Kerk. Baarn, Hollandia, 1907. 43 p.

222. V.S.A. Library of Congress. European Affairs Division. Freedom of in= formation; a revised supplementary survey of recent writings. Washing= ton, 1952. 40 p.

223. Vermaak, C. The Red Trap; Communism and violence in South Africa. Jo= hannesburg, A.P.B., 1966. 138 p.

224. Viljoen, J.M.H. 'n Joernalis vertel...met jeugherinneringe van C.L. Leipoldt. Kaapstad, Nasionale Boekhandel, 1953.

225. Vogt, W.J. The international front organizations of Communism. Jo= hannesburg, 1960.

226. Volkskongres oor Kommunisme, Pretoria, 1964. Referate gelewer by die Volkskongres oor Kommunisme. Pretoria, 1964. 275 p.

227. Walker, E.A. A history of Southern Africa; 3rd ed. London, Longmans, Green, 1957. 973 p.

228. Walker, I.A. & Weinbren, B. 2000 Casualties; a history of the trade unions and the Labour movement in the Union of South Africa. Johannes= burg, South African trade union council, 1961. 387 p.

229. Weiss, P.F.D. <u>In</u> Referate gelewer by die volkskongres oor kommunisme, Pretoria, 1964. 275 p.

230. Williams, F. Dangerous estate. London, Longmans, Green, 1957.

231. Winkler Prins encyclopeadie. Hoofred.: E. de Bruyne e.a. Amsterdam, Elsevier, 1947-'60. 20 bde.

232. Wisconsin. University. The press and the war of ideas; papers presented at the jubilee institutes celebrating 50 years of journalism education... Madison, University of Wisconsin, 1955. 33 p.

233. Wittenberg, P. The law of literary property; 1st ed. Cleveland, World pub. co., 1957. 284 p.

234. Wolseley, R.E. & Campbell, L.R. Exploring journalism; with emphasis on its social and professional aspects. Englewood Cliffs, Prentice Hall, 1957. 636 p.

235. Young, K. Handbook of social psychology. London, K. Paul, Trench, Trubner, 1946. 578 p.

BYLAE A

VOORWAARDES VAN VRYWILLIGE OOREENKOMS IN SAKE SENSUUR TUSSEN DIE STAATSINLIGTINGSBURO EN DIE S.A.PERS, 25 Junie 1940

ŉ Konferensie van Redakteurs in Pretoria op 25 Junie 1940, gehou, het eenparig die volgende besluite aangeneem:

(1) Dat die pers die reg behou om kritiek uit te oefen en om in sy redaksiekolomme sy eie beleid uit te spreek.

(2) Dat, met hierdie fundamentele beginsel vasgestel, die konferensie ooreenkom dat elke nuusblad sober en redelik in sy kritiek moet wees.

(3) Dat hooflyne feitlik en nie moedswillige verdraaiing van nuus sal wees nie.

(4) Dat die nuus objektief voorgestel sal word en dat die nuuskolomme nie uitgebuit sal word ten einde verslae te verdraai of verkeerd voor te stel met die doel om die besondere beleid van enige nuusblad te ondersteun nie.

(5) Dat nuusblaaie erken dat die land in ŉ oorlogstoestand verkeer, en, terwyl hulle hulle eie beleid in hulle redaksiekolomme uitspreek, onderneem -

(a) om nie-militêre geheime of enige ongeoutoriseerde verklaring in verband met die bewegings van Suid-Afrikaanse of Geallieerde troepe te publiseer nie;

(b) om niks te doen om die operasies van die Suid-Afrikaanse magte in die veld te strem nie;

(c) om niks te doen om die werwing van vrywilligers te strem nie, solank as wat dit gedoen word ooreenkomstig die besluit van die Parlement van 4 September 1939, en die verklaring van die Eerste Minister by die geleentheid, naamlik, dat daar geen skrikaanjaging of viktimasie sal wees nie;

(d) om alles in hulle vermoë te doen om die binnelandse rus en vrede te handhaaf.

DEEL 3

Lys beperkings wat nuusblaaie versoek word om na te kom kragtens vrywillige ooreenkoms insake Sensorskap.

AANHEF

1. Dit was en is nog die Unieregering se ernstige begeerte om enige vorm van

verpligte sensorskap van nuusblaaie te voorkom. Die Vrywillige Ooreenkoms insake Sensorskap dui die begeerte van nuusblaaie aan om met die Regering in die beleid saam te werk.

2. In die navolging van hierdie beleid, het die Regering van tyd tot tyd deur vloot- of militêre kanale gespesifiseerde versoeke uitgereik dat sekere soorte inligting nie gepubliseer behoort te word nie. Hoewel die versoeke in sekere gevalle betrekking het op inligting waarvan die publikasie in elk geval uitdruklik deur die Verdedigingswet verbied word, is die versoek oor die algemeen beskou - en deur die nuusblaaie aanvaar - as binne die terme van die Vrywillige Ooreenkoms te val.

3. Moeilikheid het in die werking van die Vrywillige Ooreenkoms ontstaan weens die gebrek aan duidelikheid in die bewoording van die oorspronklike versoeke. Hersiening het nodig geword en die geleentheid is te baat geneem om in een lys al die versoeke wat gedoen is saam te voeg en te konsolideer. Sekere bykomende versoeke wat deur die vloot en militêre owerhede nodig geag is, is ook in die lys ingelyf.

4. Die Vloot- en Militêre owerhede erken dat die plig op hulle rus om alle nuus en inligting oor onderwerpe waarvan hulle kennis dra en wat van belang vir die publiek mag wees, vry te stel wanneer veiligheidsoorwegings dit moontlik maak.

5. Die Inligtingsburo bied aan en voorsien geriewe aan koerante, agentskappe, tydskrifte en ander leesmediums om nuus en foto's van vloot- en militêre onderwerpe wat onderhewig is aan die beperkings genoem in die memorandum, te verkry. Die Buro verskaf nie, behalwe nou en dan, nuus of foto's en probeer nie om die regmatige inisiatief van koerante en nuusagentskappe in hierdie opsig te vervang nie. Gevolglik aanvaar die Buro geen verantwoordelikheid vir die voorsiening van sulke nuus en foto's vir die gebruik in die pers nie.

PROSEDURE

1. Behalwe waar aangeteken deur kanttekens, behoort die versoeke uiteengesit in die lys wat volg, beskou te word as algehele beperkings. Met ander woorde, redakteurs en lede van nuusbladpersonele word versoek om enige item, nuus of kommentaar te beskou as binne die indeling te val van wat hieronder uiteengesit is as nie-publiseerbaar voordat dit nie vooraf na die owerheid verwys is nie.

2. Redakteurs en lede van nuusbladpersonele is geregtig om 'n beroep te doen om verslapping van 'n "algehele beperking" ten aansien van enige besondere item, nuus of kommentaar. Hulle word ook versoek om enige nuusitem of kommentaar waaromtrent daar twyfel mag wees of dit binne die terme van die "algehele beperkings" val, na die owerheid te verwys.

3. Verteenwoordigers van die Buro is in Kaapstad en Durban vir die gerief van nuusblaaie te Kaapstad, Durban en Pietermaritzburg aangestel. Nuusblaaie te Oos-Londen, Port Elizabeth, Kimberley en Bloemfontein word versoek om gebruik te maak van die druktelegraaf waarmee hulle verband is, met die doel om 'n beroep te doen op of te verwys na die Inligtingsburo, Pretoria, wat ook met die druktelegraaf verbind is.

Ongelukkig is dit om besuinigingsredes onmoontlik om verteenwoordigers

van die Buro te Oos-Londen, Port Elizabeth, Kimberley en Bloemfontein aan te stel, maar die gebruik van die druktelegraaf sal verseker dat nuusblaaie in die stede maklik met die owerheid in verbinding kan tree.

Daar kan op die Inligtingsburo ꞃ beroep gedoen of na hom verwys word omtrent enige saak en hy sal alle navrae behandel. Navrae in verband met beperkings op publikasies of inligting (sien Deel III van hierdie memorandum) of in verband met ander sake, moet gerig word aan die Buro en indien dit makliker is, aan die Buro se verteenwoordigers in Kaapstad of Durban. Navrae na 5.30 nm. en gedurende vakansiedae en naweke moet gerig word aan die S.A. Persassosiasie, Johannesburg (Telefoon 34-1923) wat gemagtig is om antwoorde te verskaf op navrae met betrekking tot Deel III van die Memorandum en wat in staat sal wees, indien nodig, om in verbinding met ꞃ verantwoordelike beampte van die Inligtingsburo op enige tydstip van die dag of nag te kom. Beginselsake in die verhouding tussen die Pers en die Buro moet in die eerste plek bespreek word met die hoof van die Persafdeling en later, indien nodig, met die Direkteur van Inligting. In sake van belangrike beleid mag die Minister genader word.

In sekere gevalle rakende vlootsake, sal dit geriefliker en gepaster wees indien nuusblaaie te Kaapstad, Port Elizabeth, Oos-Londen en Durban hulle regstreeks op die plaaslike vlootbeamptes beroep of sake na hulle verwys. Die sake wat regstreeks die vlootowerheid raak, word deur spesiale notas aangedui. Die Vloot-persoffisiere te Durban, Oos-Londen en Port Elizabeth het opdrag gekry dat, wanneer ꞃ redakteur nie met die beslissing van die plaaslike Vlootpersbeampte tevrede is nie, die offisier, op spesifieke versoek van die redakteur, die strydpunt regstreeks na die Vloot-persoffisier te Kaapstad, hetsy per telefoon of per druktelegraaf kan verwys.

Tensy anders by die aantekeninge by elke klousule aangedui, behoort verwysings of beroepe gerig te word na die naaste verteenwoordiger van die Inligtingsburo - te Kaapstad of te Durban of by die hoofkantoor van die Buro, Pretoria.

Redakteurs is geregtig om die hulp van die Inligtingsburo oor enige saak in te roep.

4. Daar behoort veral op die volgende notas en punte van prosedure gelet te word:

(a) Wanneer ꞃ redakteur se beroep teen ꞃ "algehele beperking" ten aansien van ꞃ besondere nuusitem slaag, sal die Inligtingsburo of die betrokke Vloot-persbeampte natuurlikerwyse alle ander nuusblaaie in kennis stel dat die „beperking" in die geval verslap is. Die Inligtingsburo en Vlootpersbeampte sal egter besonder versigtig wees om te verseker dat hierdie algemene mededeling die nuusblad wat die beroep gedoen het, nie sy inisiatief ontneem nie.

(b) Die versoeke wat hieronder uiteengesit word, is nie van toepassing op items van inligting en kommentaar nie wat van oorsee deur die gewone pos- of televerbindingskanale ontvang word. Aangeneem kan word dat sulke items in die land van herkoms reeds deur een of ander vorm van buitelandse sensorskap nagesien is.

(c) Items van inligting wat deur die Inligtingsburo of deur die Persskakeloffisier van die Direkteur-generaal van Oorlogsvoorrade of deur die Vlootpersoffisiere verskaf word, kan beskou word as buite die terme van die versoeke te val en kan sonder verwysing gepubli-

seer word.

(d) Die beperkings is nie van toepassing op inligting wat onthul word deur Kabinetministers in toesprake of amptelike onderhoude, deur Regeringspublikasies of in die loop van Parlementêre debatte nie. Waar inligting onthul word wat op enigerlei wyse van waarde vir die vyand mag wees, en waar dit noodsaaklik geag word dat sulke inligting nie algemeen gepubliseer word nie, sal 'n spesiale versoek vir nie-publikasie deur die owerheid deur middel van die Inligtingsburo uitgereik word.

(e) Terwyl alle pogings deur die Vlootpersoffisiere en die Inligtingsburo aangewend sal word om vertroulik aan nuusblaaie duidelik te maak waarom 'n versoek vir 'n verslapping van die beperkings nie toegestaan kan word nie, kan daar miskien besondere omstandighede bestaan wat dit onwenslik in die belang van die veiligheid maak om 'n uitleg te gee. Nuusbladredakteurs en -personeellede word versoek om te erken dat, wanneer 'n redelike uitleg nie gegee word nie, daar waarskynlik spesiale redes is waarom nie gepoog word om uit te lê waarom 'n beperking nie verslap kan word nie.

(f) Die gevraagde beperkings moet nie op enigerlei wyse vertolk word as inbreuk te maak op die reg van nuusblaaie om die Regering in verhouding tot enige besondere bedrywigheid te kritiseer nie. Kommentaar of kritiek moet nie sommer sonder toestemming toevallig inligting onthul wat binne die indelings val soos hieronder uiteengesit is nie. Daar is geen rede waarom die gevraagde beperkings beskou moet word as rakende artikels van kritiek of kommentaar wat met 'n bloot algemene strekking geskryf is nie.

(g) Die aandag word bepaal op die feit dat die gevraagde beperkings van toepassing is op rolprente en op foto's.

(h) Die Inligtingsburo sal, as 'n saak van roetine, alle pogings doen om te verseker dat nuusblaaie se verteenwoordigers en afnemers alle geriewe gegee word om militêre parades, maneuwers, optogte, ensovoorts, te "dek". Foto's wat in sulke omstandighede deur stafafnemers van nuusblaaie afgeneem word, behoort, waar nodig, aan die Inligtingsburo of die vloot- of militêre sensorskap voor publikasie voorgelê te word. Foto's van oorlogskepe of skepe behoort aan die Vlootpersoffisier voor publikasie voorgelê te word.

(i) Die aandag word bepaal by die feit dat die gevraagde beperkings van toepassing is op advertensies.

(j) Die aandag word bepaal by die spesiale geriewe waarvoor voorsiening gemaak is deur die Militêre verteenwoordiger van die Persafdeling van die Inligtingsburo, waardeur nuusblaaie op hulle eie inisiatief eksklusiewe nuus met betrekking tot militêre en ander bedrywighede kan verkry.

GEVRAAGDE BEPERKINGS

Onder aan die voorgaande notas insake prosedure, word spesifiek versoek dat, waar die Verdedigingswet nie anders bepaal nie, nuusblaaie hetsy in die

vorm van nuus, advertensies, kommentaar of foto's nie enige inligting hoegenaamd omtrent die volgende sake moet publiseer sonder voorafgaande verwysing na die betrokke owerheid nie:

A

MILITÊRE INLIGTING

1. (a) Die mobilisasie, organisasie, sterkte, plek, of beweging binne of buite die Unie, ontbinding, of toerusting van enige militêre of vlooteenheid; en

(b) of enige militêre of vlooteenheid op voltydse of Aktiewe Burgermagdiens is.

NOTA:

(i) Hierdie beperking verbied nie die beskrywing van optogte wat vir publisiteitsdoeleindes gereël is of nuus in verband met hulle vordering, indien mobiel, nie.

(ii) Die vermelding van die aanwesigheid van vlooteenhede by 'n parade of optog aan 'n hawe of ander plek word nie beperk nie, maar 'n verslag behoort nie in sulke bewoording te wees dat dit die tipe of grootte van die oorlogskip wat dan in die hawe mag wees, aandui nie. Byvoorbeeld, indien 'n nuusblad meld dat sowat 500 matrose geparadeer het, sou dit genoegsaam vir 'n vyandelike agent wees om af te lei dat 'n kruiser of groter boot in die hawe was.

(iii) Verwysings:

(a) Oor vlootsake – die naaste Vlootpersoffisier (N.P.O.) of Inligtingsburo, Pretoria.

(b) Oor militêre sake – die naaste Inligtingsburo-verteenwoordiger, Kaapstad, Durban of Pretoria.

2. Die bewegings binne of buite die Unie van Veldmaarskalk die hoogedelagbare J.C. Smuts, Opperbevelhebber; sir Pierre van Ryneveld, Hoof van die Generale Staf; brigadier C.H. Blaine, Sekretaris vir Verdediging; brigadier De Waal, Adjunk-hoof van die Staf; of senior offisiere van soortgelyke rang.

(NOTA – Hierdie versoek is nadruklik van toepassing op die bewegings van die opperbevelhebber en senior offisiere wanneer die bewegings militêre operasies of militêre ontwikkelings in enige gebied binne of buite die Unie mag aandui of in die vooruitsig stel. Die versoek doel ook op die bewegings van die Opperbevelhebber, Kabinetsministers of senior offisiere, in die loop waarvan hulle aan vyandelike aanvalle onderworpe mag word. Die versoek is nie van toepassing op die bewegings van die Eerste Ministers of Kabinetsministers in verhouding tot bloot party-, politieke of maatskaplike bedrywighede soos die bywoning van partyvergaderings, openbare dinees, openbare betogings en maatskaplike byeenkomste. Die Inligtingsburo sal, soos in die verlede, amptelike verklarings in verband met die bewegings van veldmaarskalk Smuts uitreik sodra die vereistes van die militêre veiligheid en geheimhouding sulks toelaat.)

3. Die pligte van enige persoon, belas met spesiale werk in verband met die verdediging of veiligheid van die Unie.

(NOTA – Die doel van hierdie versoek is om te vermy dat die name van offisiere in verband gebring word met spesiale of buitengewone pligte aan hulle

toegewys. Sodanige inverbandbreniging kan miskien waardevolle inligting aan die vyand verskaf. 'n Skynbaar onskuldige paragraaf in die "maatskaplike en persoonlike" kolomme waarin die aankoms by 'n hawe of dorp bekendgemaak word van 'n offisier, wie se spesiale of buitengewone pligte gelyktydig gemeld word, kan miskien vir die vyandelike agent aandui dat een of ander spesiale of buitengewone bedrywigheid aan die gang kan wees. Die versoek moet in 'n gespesialiseerde sin vertolk word (byvoorbeeld in verhouding met militêre en vloot-inligting, seinwerk, kusartillerie en sensorskap) en nie in verhouding tot welbekende persone wie se posisies in die leër of vloot algemeen bekend is nie en wie se bedrywighede van 'n algemene aard en nie soseer gespesialiseerd is nie (bv. die hoof van die Generale Staf, die Adjudant-generaal, ens.)

4. Die name of nommers van enige militêre divisie, brigade of bataljon in verhouding tot sy aanwesigheid in die veld of in die Unie.

(NOTA - Dit is veroorloof om te meld „'n bataljon van die Transvaal Scottish," maar dit is nie veroorloof om te meld „die Tweede Bataljon van die Transvaal Scottish nie." Hierdie reëls behoort op alle regimente toegepas te word, afgesien van die vraag of die regimente tans meer as een bataljon het al dan nie. Indien dus melding gemaak word van enige regiment, behoort die regiment se naam altyd voorafgegaan te word deur die woorde „'n bataljon van die.............")

5. Die naam van 'n offisier, onderoffisier of soldaat, indien terselfdertyd die eenheid waaraan hy behoort genoem word.

(NOTA - Daar kan geen kwaad wees in die vermelding in die nuus- of sosiale kolomme van 'n offisier of soldaat se naam en die regiment waaraan hy behoort nie, mits die naam van die regiment in alle gevalle voorafgegaan word deur die woorde „'n bataljon van." Wanneer daar verwys word na lede van die S.A. Lugmag, die S.A. Artillerie of die S.A. Ingenieurs, kan die naam van die algemene eenheid genoem word, maar die eskadrilje se nommer, die brigade- of batterynommer of die kompanjienommer moet weggelaat word.)

6. Inligting in verband met bevorderings en aanstellings van senior offisiere bo die rang van majoor.

(NOTA - Die Inligtingsburo sal, as 'n roetinesaak, sodanige inligting omtrent bevorderings en aanstellings as wat die Verdedigingsdepartement veilig mag ag om vir publikasie vry te stel, verkry, en dadelik die nuus aan die pers uitreik. Die Buro sal nuusblaaie van tyd tot tyd in kennis stel omtrent veranderings in die rangindeling van hoër offisiere.)

7. Metodes in die verkry van inligting wat lei tot die gee van waarskuwings teen lugaanvalle of in die meedeel van sulke inligting aan sektors of hoofkwartiere.

8. Besonderhede van spesiale ligte of verligting van enige bepaalde plek of distrik.

9. Die hoeveelheid, beskrywing, kaliber of gewig van wapentuig of ammunisie deur die S.A. magte in die Unie of elders gebruik.

10. Die plek, hoeveelheid, beskrywing, stoor, beweging of metodes van vervaardiging van ammunisie, oorlogsmasjiene, apparate of voorrade van enige aard

vir oorlogsdoeleindes.

11. Metodes of plekke (hetsy werklik of aan die hand gedoen) van camouflasie of met betrekking tot navorsingswerk in verband met camouflasie, insluitende foplandingsgrond of vliegvelde.

12. Opdragte in verband met verdediging, uitgereik aan lede van die Dienste - die Polisie, die Burgerlike Verdedigingsdienste, nywerheidsondernemings of ander spesiale klasse van persone of sake.

13. Enige seine of bevele uitgereik deur kommandeurs van die Vloot of magte in die veld.

14. Alle inligting wat betrekking het tot ongevalle, tensy amptelik bekend=gemaak deur middel van die Inligtingsburo of verskaf deur familiebetrekkinge.

(NOTA - Indien inligting deur familiebetrekkinge verskaf word, behoort die bekendmaking geen ander inligting te bevat as wat in die amptelike bekendma=king deur die Inligtingsburo vervat is nie. Die prosedure in verband met amp=telike bekendmaking deur die Inligtingsburo word uiteengesit in Aanhangsel 1 van hierdie afdeling - sien verderaan.

B

SKEEPVAART

15. Die beweging of verwagte bewegings van alle Britse of Geallieerde koop=vaardyskepe of van vyandelike skepe van enige soort, of van hulle posisies in hawens of op see te enigertyd, hetsy in die vorm van nuus of advertensies. (Sien nota aan die einde van klousule 19.)

16. Die beweging van neutrale koopvaardyskepe, behalwe met die goedkeuring van die vlootowerheid. (Sien nota aan die einde van klousule 19.)

17. Die name van skepe waardeur persone, goedere of pos die Unie verlaat en die Unie binnekom. (Nota einde klousule 19.)

18. Die verwagte aankoms in of vertrek uit die Unie van vooraanstaande per=sone of afdelingstroepe of vlugtelinge of ontruimdes, waaruit afgelei mag word dat hulle die Unie per boot nader of van die Unie vertrek. (Nota einde klousule 19.)

19. Die beslag lê op vyandelike skepe in Uniewaters of hulle aanhouding in Uniehawens.

(NOTA - In enige geval van twyfel aangaande algemene nuus of hofverrigtings rakende inligting wat deur klousules 15-19 gedek word, behoort na die naaste van die volgende owerhede verwys te word:
Die Vlootpersoffisiere te Kaapstad, Durban, Port Elizabeth of Oos-Londen, of die Buro se verteenwoordigers te Kaapstad of Durban of Pretoria. Waar 'n plaaslike redakteur nie tevrede met die beslissing van 'n plaaslike Vlootpers=offisier te Oos-Londen, Durban of Port Elizabeth is nie, kan hy die betrokke Vlootpersoffisier versoek om na die Vlootpersbeampte te Kaapstad te telefo=neer.)

20. Tipes, tonnemaat, pantser, aksiestraal, toerusting, voorrade of stoor=

vermoë of verbruik van olie, brandstof of petrol van Sy Majesteit se skepe, in= sluitende skepe van die Suid-Afrikaanse Verdedigingsmag ter see.

(NOTA - Die enigste inligting wat gepubliseer mag word, is die vervat in "Jane's Fighting Ships" of 'n ander publikasie wat aan die publiek te koop aan= gebied word.)

21. Enige verlies van, of skade aan, of aanval op, enige van Sy Majesteit se skepe, insluitende skepe van die Suid-Afrikaanse Verdedigingsmag ter See, tot= dat die nuus amptelik bekend gemaak is.

(NOTA - Die verlies van enige skip van die Suid-Afrikaanse Verdedigingsmag ter See sal amptelik bekend gemaak word, deur hetsy die Britse Admiraliteit of deur die Unie-verdedigingsdepartement (deur middel van die Inligtingsburo.) On= gevalle aan die personeel van die Suid-Afrikaanse Verdedigingsmag ter See sal bekendgemaak word deur die Unie-verdedigingsmag, ooreenkomstig die prosedure in Aanhangsel 1 neergelê.

Na die amptelike bekendmakings oor sake deur die klousule gedek, behoort geen bykomende inligting gepubliseer te word nie alvorens eers na die owerheid te verwys. Daar kan verwys word na die naaste van die volgende owerhede:
Die Vlootpersoffisiere te Kaapstad, Durban, Port Elizabeth of Oos-Londen, of die Buro se verteenwoordigers te Kaapstad, Durban en Pretoria.)

22. Enige spesiale oorlogsbedrywigheid by enige hawe, dokke, dokwerwe; dok= akkomodasie of skeepswerwe of bunker; herstel- of ander fasiliteite, hetsy vir die vloot of handelskepe sonder eers na die owerheid te verwys.

(NOTA - Moeilikhede mag ontstaan in die vertolking van hierdie klousule. Daar mag bv. plaaslike geskille of besprekings ontstaan omtrent hawe-ontwikke= lings of die doeltreffende gebruik van bestaande hawegeriewe. Dit is nie die bedoeling van die klousule om die pers te versoek om verslae van sulke plaas= like besprekings of geskille nie te publiseer nie. Maar ten einde te waak teen die moontlikheid dat sulke besprekings of geskille toevallig die besondere ge= bruik of gebruike wat van 'n hawe gemaak word of gemaak sal word, mag openbaar (bv. sy gebruik as 'n vergrote vlootbasis), word versoek dat redakteurs die be= voegde owerheid raadpleeg voordat verslae wat verwysings na inligting in die klousule uiteengesit, bevat, gepubliseer word. Daar behoort verwys te word na die naaste van die volgende owerhede:
Die Vlootpersoffisiere te Kaapstad, Durban, Port Elizabeth of Oos-Londen, of die Buro se verteenwoordigers te Kaapstad, Durban of Pretoria. Dit is die wens en bedoeling van die vloot- en militêre owerheid om hierdie klousule met die grootste moontlike inagneming van die gesigspunt van nuusblaaie te ver= tolk.)

23. Ligte, bakens, ligskepe, boeie of ander gidse vir die skeepvaart van die kuste van die Britse Gemenebes, of die Geallieerde lande.

(NOTA - Kennisgewings spesiaal deur die vlootowerheid aan die Suid-Afrikaan= se Persvereniging uitgereik, kan gepubliseer word.)

24. Mynvelde, tensy amptelik bekendgemaak; ontdekking van vyandelike myne; en metodes van soek na en vernietiging van myne.

C

VLIEGVELDE, VLIEGTUIE EN VLIEGTUIGONGELUKKE

25. Waar die bestaande vliegvelde is of nuwes gebou gaan word.

26. Metodes van beskerming van vliegvelde of vliegtuie op die grond teen aanvalle.

27. Besonderhede aangaande ontwikkelings in vliegtuigvervaardiging of van die uitbreiding in die grootte van die lugmag.

28. Besonderhede omtrent die staf en grootte van lugmagopleidingsdépots.

29. Erkenningseine deur vliegtuie gebruik.

30. Stelsels gebruik om inligting of operasiebevele aan die lugmag op die grond of in die lug aan te stuur.

31. Verslae of beskrywing van militêre vliegtuigongelukke.

(NOTA - Indien 'n vliegtuigongeluk plaasvind, belangrik genoeg om 'n openbare vermelding daarvan te regverdig, sal 'n spesiale verklaring deur die Verdedigingsdepartement deur middel van die Inligtingsburo uitgereik word. Indien nuusblaaie 'n besondere vliegtuigongeluk van genoegsame belang ag om openbare vermelding te regverdig, word hulle gevra om hulle vertoë tot die naaste verteenwoordiger van die Inligtingsburo te rig. Hierdie klousule geld ook vir foto's van vliegtuigongelukke.)

D

WEER

32. Weervoorspellings, tensy spesiaal vir publikasie uitgereik; lopende weersomstandighede; weerstoestande bestaande binne 'n tydperk van 48 uur voor die tyd van publikasie.

(NOTA) - Met die oog op die feit dat daar moeilikhede ontstaan het in die verlede omtrent beperkings op die publiseer van „weerstories," is daar ooreengekom dat nuusblaaie as 'n saak van roetine die plaaslike weerkundige beampte behoort te raadpleeg alvorens enige inligting omtrent lopende weerstoestande, of weerstoestande bestaande gedurende 'n tydperk van 48 uur voor die tyd van die voorgestelde publikasie, te publiseer. Die weerkundige beampte sal in staat wees om te sê of plaaslike weerstoestande, soos 'n haelstorm of 'n sneeustorm, deel is van 'n algemene weersomstandigheid dwarsdeur die land. Indien plaaslike weerstoestande 'n algemene weerstoestand dwarsdeur die land aandui, dan kan die weerkundige beampte die pers vra om hom te onthou van die publiseer van enige inligting omtrent plaaslike weerstoestande. Indien plaaslike weerstoestande daarenteen afgesonderde voorvalle is, dan kan die weerkundige beampte die plasing van 'n weerverslag magtig. Die owerheid is egter besonder begerig dat lopende weerstoestande in die kusstreke nie gerapporteer word nie, en die beperkings op die publikasie van weerverslae sal na alle waarskynlikheid veel strenger wees as in binnelandse sentrums.

Hierop volg die name en telefoonnommers van plaaslike weerkundige beamptes wat geraadpleeg moet word te Kaapstad, Durban, Oos-Londen, Port Elizabeth, Pretoria en word verklaar:

Weerkundige beamptes te Bloemfontein en Kimberley is nie gemagtig om beslissings oor weerberigte te gee nie, en nuusblaaie op hierdie plekke word gevra om in aanraking met die Buro per druktelegraaf te kom.

SKADE

33. Enige skade aangerig deur vyandelike optrede aan of sabotasie aan, of diefstal van enige dokwerwe, of skepe, of vloot-, militêre, lugmag- of ander

Regeringsinrigting, ammunisiefabriek of ander fabriek bedrywig op werk i.v.m. die oorlog, spoorweë, dokke, skepe, skeepswerwe, brûe, hoofweë, waterwerke, stoordamme, lyne, myne, olie-installasies, gaswerke of enige telegraaf of telefoonlyn of -kantoor, sonder dit eers na die Inligtingsburo te verwys nie.

SLEUTELPUNTE

34. Die plek, oprigting, uitbreiding of verwydering van 'n kragstasie, sentrale beheerpunt, waterwerke-beheerpunt, water-, elektriese of gas-hoofaansluiting of enige ander sleutelpunt in dienste wat noodsaaklik is vir die verdediging van die Unie of vir die voortsetting van die oorlog of noodsaaklik vir die lewe van die gemeenskap.

(NOTA - Dit is belangrik om daarop te let dat klousule 91 (2) van die Verdedigingswet (sien Deel I van die Memorandum) die publiseer van inligting m.b.t. fortifikasie verbied. Dit word vertolk om te beteken dat die plek, oprigting, uitbreiding of verandering van vestings of fortifikasies, insluitende kuskanonstellings en dergelike werke, sake is in verband waarmee sake nie gepubliseer mag word nie.)

SPOORWEË

35. Die plek van enige nuwe of wyer gemaakte brug of nuwe lyne, of uitbreidings of veranderings daarvan, sonder eers na die Inligtingsburo te verwys.

KOMMUNIKASIES

36. Versendingstasies van die Regering, of hulle ligging, krag of die gebruik van versenders van tyd tot tyd; en enige tegniese punte i.v.m. die uitsaaiwerk.

37. Die tydelike opskorting van pos- en telegrafiese kommunikasies sonder eers na die Inligtingsburo te verwys.

38. Enige syfers of kodes gebruik in enige diens van die Regering.

VERSKEPING VAN GOUDSTAWE

39. Die verskeping van goudstawe, diamante of sekuriteite van of na enige deel van die Britse Gemenebes of enige Geallieerde land.

BYVOEGSEL

Nuusblaaie word versoek om -

1. stof wat vir publikasie in die sosiale en persoonlike kolomme sowel as in die persoonlike advertensiekolomme voorgelê word, noukeurig na te sien.

(NOTA - Die owerheid sal dit op prys stel indien nuusblaaie die aandag van die Inligtingsburo sal vestig op enige kennisgewings van 'n agterdogtige aard wat vir publikasie voorgelê mag word.)

2. advertensie vir pennevriendskappe te ontmoedig.

(NOTA - Die ondervinding het getoon dat die vyand pennevriendskappe gebruik het om waardevolle inligting te verkry.)

3. amptelike ongevallelyste onder die algemene hoof „Erelys" te publiseer.

(NOTA - Die vorm van bekendmaking van ongevalle is onlangs gewysig om tegemoet te kom die beswaar dat die name van offisiere en manskappe „Voorheen vermis en later veilig na basis teruggekeer" nie in 'n lys behoort te verskyn wat „met leedwese" die dood of verwonding aankondig van ander offisiere en manskappe nie.)

4. Die algemene beskrywing „Lugmag" te gebruik liewer as die „Suid-Afrikaanse Lugmag" of „Koninklike Lugmag", wanneer verwys word na lugopleidingsinrigtings of lugpersoneel in Suid-Afrika.

(NOTA - Die doel van hierdie versoek is om die vyand so min moontlik kans te gee om die getal loodse en lugpersoneel wat in die Unie opgelei word, te skat.)

5. Waar moontlik of geskik, uitsaaipraatjies deur vooraanstaande sprekers oor verskillende onderwerpe i.v.m. die S.A. oorlogspoging te publiseer.

(NOTA - Die S.A. Uitsaaikorporasie maak dikwels plaatopnames van praatjies wat deur die Britse Uitsaaikorporasie uitgesaai word. Op spesiale aansoek vooruit deur nuusblaaie, kan afskrifte van hierdie opnames d.m.v. die Inligtingsburo verskaf word. Die Buro sirkuleer ook praatjies deur die druktelegraaf aan nuusblaaie deur Suid-Afrikaanse sprekers.

AANHANGSEL I

Publikasie van Ongevalle.

Alle inligting wat betrekking het op ongevalle - alle takke van die U.V.M. - sal deur die Verdedigingsdepartement d.m.v. die Inligtingsburo verskaf word.

Ongevallelyste sal vir publikasie beskikbaar wees sodra die naasverwantes in kennis gestel is.

Die Departement van Verdediging sal alle besonderhede wat nodig is vir die identifikasie van die betrokke individue verskaf, maar sal nie, tensy die omstandighede dit toelaat, die regiment of regimente waarvan die ongevalle lede was, spesifiseer nie.

Doodberigte - hetsy in redaksie- of advertensiekolomme - moet geen militêre inligting bevat anders dan die wat in die amptelike bekendmaking vervat is nie.

Die prosedure t.o.v. die publiseer van ongevalle van Suid-Afrikaners wat met die magte van die Verenigde Koninkryk dien, is as volg:

Die betrokke diensdepartement, bv. die oorlogskantoor, die Admiraliteit of die Ministerie van Lugvaart, sal regstreeks aan die naasverwante telegrafeer, en 'n afskrif van die telegram sal na Suid-Afrikahuis gestuur word vir die inligting van die Unie-Hoëkommissaris. 'n Volledige ongevallelys word dan in Londen uitgereik en Reuter stuur 'n berig na S.A. om die ongevalle bekend te maak.

Oor die algemeen sal die bekendmaking van hierdie ongevalle die prosedure volg wat in die Verenigde Koninkryk in swang is, maar as leidraad vir die S.A. pers - indien hy doodberigte van familiebetrekkinge in Suid-Afrika vir publikasie ontvang, sal die volgende notas nuttig wees:

(1) Amptelike ongevallelyste word van tyd tot tyd deur die drie Dienstedepartemente van die Verenigde Koninkryk vir publikasie in die pers uitgereik. Die naasverwantes word eers in kennis gestel voordat die

lyste vrygestel word.

(2) Besonderhede wat in die lyste verskyn is:
Personeel van die vloot en Koninklike Marine - rang, naam en nommer (die laasgenoemdes slegs in die geval van manskappe,) en skip, waar die lyste betrekking het tot die verlies of beskadiging van enige besondere skip.

Militêre personeel - rang, naam en nommer en die regiment of korps, maar nie die besondere eenheid nie (sien klousule 6).

Lugmagpersoneel - rang, naam en nommer alleen.

(3) Inligting t.o.v. ongevalle behoort nie gepubliseer te word nie, tensy dit die pers bereik het deur of
(a) amptelike lyste, of
(b) doodberigte van die naasverwantes, familiebetrekkinge of vriende.

(4) Doodberigte behoort nie enige inligting te bevat anders dan die wat in die amptelike lyste verskyn nie. Enige verwysing na die datum, plek, omstandighede of wyse van ongevalle moet uitgesluit word. Die formasie of mag of oorlogsterrein waarin die ongeval plaasgevind het, of die besondere eenheid mag nie gemeld word nie. (Sien klousule 6 hieronder vir vertolking van die beperking i.v.m. die vermelding van militêre eenhede.) Sulke verwysings moet ook uitgesluit word uit ander private kennisgewings - geboortes, huwelike of advertensies vir vermiste manne - wat ingestuur word vir publikasie t.o.v. diensdoende lede van Sy Majesteit se magte.

(5) Kennisgewings ten aansien van personeel van die vloot en Koninklike Marine moet nie die naam van die skip waarin die ongeval plaasgevind het, meld nie, tensy dit amptelik bekendgemaak is.

(6) Die beperking op die vermelding van militêre eenhede word as volg vertolk. Dit is veroorloof om te meld:

(a) enige infanterieregiment, of regiment van wagte te voet of lyfwagte;
(b) die Life Guards, Royal Horse Guards, 1st Royal Dragoons en die Royal Scots Greys (2nd Dragoons);
(c) die Royal Regiment of Artillery, die Royal Tank Regiment en die Honourable Artillery Company;
(d) die Royal Armoured Corps, die Corps of Royal Engineers of enige ander korps;
(e) die Royal Army Chaplains Department.

Dit is nie veroorloof nie om te meld:

(a) enige bataljon wagte te voet, infanterie of tenks;
(b) enige artillerieregiment, bv. perde, veldartillerie of lugafweer;
(c) die nommer of benaming van enige regiment perderuiters wat deel uitmaak van die Royal Armoured Corps, d.w.s anders dan die vier regimente perderuiters hierbo genoem; behalwe dat daar geen beswaar is teen die gebruik van die terme Dragoon Guards, Hussards of Lancers, soos die geval mag wees.

DEEL IV

Algemeen.

Die Inligtingsburo, word in hierdie deel verklaar, is 'n afdeling van die Departement van Binnelandse Sake, waarop die name van die vernaamste amptenare, hulle adresse en telefoonnommers volg. Daarop volg besonderhede oor die wyse waarop nuus vrygestel word, naamlik:

Vlootnuus met insluiting van die verdediging ter see sal deur die Vlootpersbeampte uitgereik word. Navrae i.v.m. sodanige nuus moet gerig word aan die Inligtingsburo.

Militêre nuus sal soos in die verlede behandel word, nl.:

Die Inligtingsburo het reëlings getref met die Departement van Verdediging waarby offisiere in bevel van die plaaslike kommandemente gemagtig is om regstreekse verbindings met die plaaslike pers te handhaaf oor sake van plaaslike belang. Offisiere in bevel van plaaslike kommandemente sal egter nie gemagtig wees om verklaringe uit te reik oor sake van die beleid van die Verdedigingsdepartement of sake van algemene belang vir die hele land nie. Die Inligtingsburo reik sulke verklarings uit.

Die Buro het 'n militêre offisier aan sy staf verbonde wie se pligte is:

(a) om nuusblaaie behulpsaam te wees in die verkry van spesiale of eksklusiewe stories, handelende oor een of ander bedrywigheid van die U.V.M.

(NOTA - Nuusblaaie word deur die Inligtingsburo uitgenooi om hulle eie idees vir leërstories aan die hand te doen. Alle hulp sal aan koerantmanne gegee word om eksklusiewe stories, bv. van die prestasies van S.A. vlieërs of eksklusiewe onderhoude met senior offisiere van die U.V.M. te verkry.)

(b) Om oor die algemeen op te tree as skakeloffisier tussen die pers en die Verdedigingsowerheid.

(c) Om alle geheime militêre bedrywighede wat nie dadelik aan die pers vrygestel word nie, te dek.

(d) Om op te tree as kanaal vir die sensoreer deur die militêre owerheid van enige stof wat nuusblaaie sou wil voorlê vir oorweging deur 'n owerheid hoër as die plaaslike kommandemente.

(NOTA - In gevalle waar die Buro gevra word om hierdie diens te verrig, sou dit wenslik wees indien nuusblaaie duidelik die punt of punte ter sprake sal aandui.)

Die afnemers van individuele koerante sal nie verbied word om foto's van militêre bedrywighede te neem nie. Die afnemers van nuusblaaie moet egter aansoek doen om sulke foto's te neem en die vloot- en militêre owerheid sal in elk geval wanneer hulle militêre kampe of inrigtings besoek, hulle van 'n gids voorsien. Hulle foto's is ook onderhewig aan militêre sensorskap deur die plaaslike Kommandement of die Vlootpersbeampte of deur die agentskap van die Buro.

DEEL V

Regulasies vir Oorlogskorrespondente.

I - REGULASIES

1. 'n Persverteenwoordiger sal onderhewig wees aan die reglement van Militêre Dissipline vanaf die tyd wat hy troepe of lugmagpersoneel wat op aktiewe diens is, begin vergesel. Hy sal aanhou om aan militêre of lugmagwette onderworpe te

wees totdat hy ophou om sodanige troepe of lugmagpersoneel te vergesel, of totdat laasgenoemde ophou om op aktiewe diens te wees.

2. Die beheer oor persverteenwoordigers in die veld berus by die Direkteur van Militêre Inligting wie se verteenwoordiger vir die doel die Adjunk-Direkteur van Openbare Verhoudings is. Hierdie offisier moet deur persverteenwoordigers beskou word as hulle bevelvoerende offisier; hy, of sy verteenwoordiger, sal alle lisensies mede-onderteken; mededelings oor amptelike sake sal aan hom gerig word. Senior Offisiere sal nie genader word nie, hetsy per brief of persoonlik, behalwe deur die bevelvoerende Offisier van Openbare Verhoudings.

3. Die Adjunk-Direkteur van Openbare Verhoudings sal in bevel wees van perskampe waar hulle nodig geag word. Die A.D.O.V. sal verantwoordelik wees vir die dissipline van alle administratiewe reëlings i.v.m. sy kamp.

4. Persverteenwoordigers kan deur enige offisier, onderoffisier of manskap, of vlieënier in bevel van 'n pos of patrollie,deur enige soldaat of vlieënier wat as wag of in 'n soortgelyke hoedanigheid diens doen, of deur enige lid van die militêre, lugmag- en veldveiligheidspolisie gevra word om hulle lisensies of passe te toon.

5. 'n Persverteenwoordiger wat in gebreke bly om sy lisensie op aanvraag soos hierbo te toon, kan gearresteer of aangehou word. Die plaaslike militêre owerheid moet onmiddellik enige sodanige geval aan die A.D.O.V. of sy verteenwoordiger rapporteer, wat onmiddellik stappe vir identifikasie sal doen.

6. Persverteenwoordigers moet dadelik enige opdrag wat aan hulle deur die persone hierbo vermeld, in die uitvoering van hulle pligte gegee word, uitvoer. Indien 'n persverteenwoordiger meen dat hy rede het om te kla, kan hy enige sodanige klag by die A.D.O.V. indien.

7. Onder geen omstandighede moet 'n persverteenwoordiger met enigeen van bogenoemde personeel 'n argument aanknoop nie; laasgenoemde handel vermoedelik volgens bevele aan hulle deur 'n hoër gesag uitgereik.

8. Geen persverteenwoordiger mag gebiede voor of agter onvergesel besoek nie sonder verlof van die D.M.I. of sy verteenwoordiger. Sodanige verlof moet duidelik die gebied meld wat besoek sal kan word, en moet op aanvraag op dieselfde voorwaardes as wat van toepassing is op lisensies, getoon word. (Sien par. 4, 5 en 6 hierbo.)

9. Persverteenwoordigers kan beperk of belet word om enige deel van die streek deur die S.A. mag beset, te besoek, indien sodanige bevel deur die Opperbevelhebber, of sy verteenwoordiger uitgereik word.

10. Goedgekeurde persverteenwoordigers sal uniforms en onderskeidingsmerke dra, as volg:

Uniform en hoofbedekking: Dienstenuemodel van vaal gekleurde stof of sodanige dergelyke stof as wat deur troepe in die veld gedra word.

Toerusting: 'n Leergordel of 'n gordel van dieselfde kleur en stof soos die dienstenuebaadjie.

Kenteken van die pet: In vergulde sajet die letters "C.K." in reliëf op 'n halwe koepel, omgewe van 'n kabel sonder end, gedra op 'n skyf van groenkleurige laken.

Skouerteken: Geskikte tweetalige benaming om S.A. oorlogskorrespondente aan te dui.

Armband: Swart en wit vertikale strepe, elk 2" breed met die woord "Press" op die regterarm en die woord "Pers" op die linkerarm elk in ¾" rooi letters.

Reëlings vir die verskaffing van uniform, hoofbedekking en toerusting moet deur die persverteenwoordigers self getref word.

Kentekens van die pet, skouertekens en armbande sal deur die Departement van Verdediging verskaf word en sal met die lisensie aan die persverteenwoordiger uitgereik word. Enige latere uitreiking sal by terugbetaling geskied.

Persverteenwoordigers word nie toegelaat om gewone klere op die oorlogterrein te dra nie.

11. 'n Persverteenwoordiger wat meen dat hy rede het om te kla, sal sodanige klag onder die aandag van die A.D.O.V. bring, en laasgenoemde sal, na voorlopige ondersoek, die saak na die D.M.I. of sy verteenwoordiger verwys indien hy van mening is dat die omstandighede hierdie stap vereis of indien die betrokke persverteenwoordiger onwillig is om in hierdie beslissing te berus.

12. In die geval van ernstige klagte sal die saak deur die D.M.I. of sy verteenwoordiger aan die Departement van Verdediging gerapporteer word, vir mededeling aan die nuusblad, tydskrif, agentskap of ander betrokke organisasie.

13. Ongevalle aan persverteenwoordigers sal regstreeks deur die Departement van Verdediging aan die betrokke organisasie bekend gemaak word.

14. Persverteenwoordigers sal dieselfde algemene en geneeskundige behandeling ontvang as wat aan die offisiere toegestaan word.

15. (a) Persverteenwoordigers sal in die plekke woon wat aan hulle toegewys word.
 (b) In geval daar besluit word om persverteenwoordigers in te kwartier, sal die nodige reëlings getref word deur die A.D.O.V. of sy verteenwoordiger.
 (c) Indien daar besluit word om 'n gemeenskaplike tafel vir persverteenwoordigers daar te stel, moet aansoek gedoen word deur die A.D.O.V. of sy verteenwoordiger. Vir sover die verdienstes van die diens sulks toelaat, sal fasiliteite verskaf word vir die daarstelling van so 'n tafel asook vir die vervoer van voorrade in verband met die tafel.

16. (a) Vervoergeriewe, indien beskikbaar, sal aan Persverteenwoordigers toegeken word in militêre voertuie, kommunikasievliegtuie van die Lugmag en troepetreine; maar in geen omstandighede kan enige eis vir vertraging of verlies in oorweging geneem word nie, selfs indien dit later nodig bevind word om 'n persverteenwoordiger van die vervoermiddel te laat afklim voordat die reis voltooi is. Indien persverteenwoordigers gemagtig word om in enige diensvervoermiddel, insluitende die kommunikasievliegtuie van die Lugmag, te reis, sal hulle vereis word om 'n indemniteitsvorm te teken.
 (b) Persverteenwoordigers sal voorsien word van openbare transportmiddels vir die vervoer van hul bagasie en hulle word verbied om gebruik te maak van private voertuie of trekdiere. Die gewig van die bagasie wat in die veld geneem mag word, varieer na gelang van omstandighede.

17. (a) Persverteenwoordigers sal, terwyl hulle in die veld as Oorlogskor=respondente optree, 'n las op die leër wees, behalwe t.o.v. salaris=se, geldelike toelaes of waar voorsiening andersins in hierdie regu=lasie gemaak word.
(b) Die Verdedigingsdepartement behou hom die reg voor om enige buiten=gewone koste deur die oorlogskorrespondente beloop, en wat uitgawes vir die Departement meegebring het, te verhaal.

II - FASILITEITE VIR INLIGTING EN SENSORSKAP

18. Ten einde oorlogskorrespondente op hoogte te laat bly omtrent sake van belang, sal die volgende reëlings getref word:-

(a) Opsommings oor verskillende sake sal vir die Pers deur die Generale Staf opgestel word.
(b) Perskonferensies sal van tyd tot tyd gehou word.
(c) Begeleide besoeke na verskillende punte in die streek deur die Unie=troepe beset.

19. Vir sover dit redelik moontlik en oordeelkundig kan geskied, en met be=hoorlike inagneming van die noodsaaklikheid soms vir die strengste geheimhou=ding, is die D.M.I. voornemens om oorlogskorrespondente sover moontlik in sy vertroue te neem, wetende dat sodanige vertroue gerespekteer sal word.

20. Oor die algemeen sal die Persverteenwoordiger se gesonde verstand hom leiding gee t.o.v. die versigtigheid wat betrag moet word in die skryf van dinge wat vermoedelik die vyand mag help, of wat die Magte mag hinder of bena=deel. Daar is sekere sake wat moontlik is te bepaal as verbode te wees in pers=verslae. Dit is:

(a) Samestelling en plek van die formasies.
(b) Besonderhede van troepebewegings.
(c) Operasie-orders.
(d) Kritiek van 'n persoonlike aard.
(e) Planne en voorgenome operasies.
(f) Ongevalle.
(g) Organisasie.
(h) Plekname.
(i) Name van formasies en eenhede.

LET WEL: Met betrekking tot lg. is daar natuurlik geen beswaar teen die ver=wysing na eenhede as 'n artillerie-eenheid, plattelandse regiment, Natalse re=giment ens. nie.

In die algemeen is die beperking vervat in (i) 'n voorgevegsbeperking. Waar dit nie in stryd is met noodsaaklike behoedsaamheid en geheimhouding nie, sal aanmoediging gegee word aan die oogmerk om die prestasie van regimente te vermeld en hul trots en tradisie daardeur op te bou.

21. In die beskrywing van stellings behoort geen gewag gemaak te word van die aard van tenkafweer of ander versperrings of fortifikasies, diepte van stel=lings, ens. nie. Algemene terme kan gebruik word i.v.m. loopgrawe, draad, be=ton, ens. Maar enige omstandige inligting wat, indien dit die vyand bereik, skade kan aanrig,moet geheel en al weggelaat word.

22. Alle mededelings vir publikasie moet oorhandig word aan 'n behoorlik ge= magtigde offisier, wat dadelik die sensoreer daarvan sal vergemaklik. Die kor= respondent sal slegs daarna fasiliteite verkry vir die pronte wegstuur van die berigte deur militêre kommunikasie- of ander middels deur die verantwoordelike offisier goedgekeur.

23. Persverteenwoordigers word verbied om sonder magtiging tekenings te maak, foto's te neem of rolprentopnames te doen, of, indien sodanige magtiging gegee is, hulle vir publikasie te stuur aan enige nuusblaaie, tydskrifte, agentskap= pe of ander organisasies, behalwe die wat hulle verteenwoordig. Verlof om te= kenings te maak, foto's te neem of rolprentopnames te doen, kan, na goeddunke van die Opperbevelhebber van die Magte in die veld, teruggetrek of ingekort word.

24. Alle tekenings, rolprente en foto's, gemaak of geneem i.v.m. die veld= magte, is onderhewig aan sensorskap. Tekenings en onontwikkelde negatiewe van foto's en rolprente moet oorhandig word aan die Generale Staf-inligtingsoffi= sier wat reëlings sal tref vir hul ontwikkeling, sensorskap en terugsturing aan die korrespondent vir versending.

25. Die private korrespondensie van persverteenwoordigers is onderhewig aan sensorskap op dieselfde wyse soos private korrespondensie van troepe in die leër se gebied.

26. Private of sakemededelings (met die uitsondering van persverslae) kan alleen deur die Leërposdiens uit die Leër se gebied gestuur word. Die Verde= digingsdepartement sal met redelike spoed enige telegrafiese mededelings tus= sen 'n nuusbladkorrespondent en sy werkgewer deurstuur.

27. Oorlogskorrespondente sal nie die gebied van die Suid-Afrikaanse Magte verlaat nie sonder die toestemming van die A.D.O.V. wat reëlings sal tref vir die uitreiking van die verlofbrief.

28. Oorlogskorrespondente het die status van offisiere, behalwe dat hulle geen uitvoerende bevoegdheid besit nie. Hulle is onderhewig aan militêre en lugmagwette as offisiere wanneer hulle in die operasiegebiede is.

29. Dit staan Oorlogskorrespondente vry om met die troepe te gesels wan= neer hulle wil, onderworpe aan die goedkeuring van die begeleidende offisier wat by die betrokke troepe aanwesig is. Oorlogskorrespondente word versoek om nie oor politieke kwessies met troepe te praat, met hulle te gesels terwyl hulle werk of op wag staan, of sake te bespreek wat definitief geheim is nie.

III - AANSTELLING VAN PERSVERTEEN= WOORDIGERS

30. Die voorlopige goedkeuring vir persverteenwoordigers om 'n mag in die veld te vergesel, berus by die Departement van Verdediging. Voordat aanstel= lings geskied, sal die vernaamste nuusblaaie en ander organisasies geraad= pleeg word.

31. 'n Register van Persverteenwoordigers sal by die Verdedigingshoofkwar= tier gehou word waarin die name aangeteken sal word van persverteenwoordigers wat goedgekeur is en toegestem het om vir gespesifiseerde nuusblaaie, tydskrif= te, agentskappe of ander organisasies op te tree as persverteenwoordigers. Ten einde hul lisensies as persverteenwoordigers toegeken te kry, behoort aansoek

om namens persverteenwoordigers in die register ingesluit te word, gedoen te word deur die Nuusblad-Persunie, of ander goedgekeurde organisasie. Sodanige aansoeke moet gerig word aan die Adjunk-Direkteur van Militêre Inligting, Departement van Verdediging, Pretoria.

33. Wanneer aansoeke aangestuur word, sal die Nuusblad-Persunie of ander goedgekeurde liggaam in die geval van elke voorgestelde Persverteenwoordiger ook aanstuur -

(a) 'n verklaring van die persoon se verlede en identiteit op die voorgeskrewe vorm, bevattende die nodige besonderhede vir invoeging op die lisensie, indien toegestaan;
(b) twee kopieë van 'n hoof-en-skouersfoto, een kopie sal aan die lisensie, indien uitgereik, geheg word, en die ander sal aan die Adjunk-Direkteur van Militêre Inligting gestuur word.

Die minimum-grootte van hierdie foto sal twee duim by $1\frac{1}{2}$" wees en moet geneem gewees het nie langer as 'n jaar voor die datum waarop die aansoek deur die A.D.M.I. ontvang is.

34. Die betrokke militêre owerheid behou die reg voor om registrasie te weier sonder om sy rede vir die weiering te gee. Sodanige weiering sal onmiddellik meegedeel word.

35. Die aantal persverteenwoordigers aan wie lisensies toegeken sal word, sal beslis word deur die Verdedigingsdepartement, in oorleg met die pers.

36. 'n Tydelike lisensie sal deur die Verdedigingsdepartement uitgereik word en sal deur die A.D.M.I. of sy verteenwoordiger onderteken word. Later sal 'n lisensie deur die Leërraad uitgereik word.

37. 'n Lisensie sal gewoonlik nie voor die dag van vertrek met die Magte uitgereik word nie. Wanneer dit uitgereik word, sal die begeleidende offisier of ander offisier in bevel verantwoordelik daarvoor wees om te verseker dat die houer sy naam teken in die ruimte wat op die lisensie verskaf word.

38. Geen offisier van die Magte, en geen persoon wat in enige amptelike hoedanigheid optree, sal toegelaat word om 'n mag in die veld as persverteenwoordiger te vergesel nie.

39. Afgetrede offisiere wat as persverteenwoordigers optree, sal in hul mededelings aan die Pers nie gebruik maak van hul militêre of lugmagtitels nie.

40. Van enige Persverteenwoordiger wat onderhewig word aan oorlogsdiens, kan vereis word om enige sodanige verpligtings na te kom en sy werk as persverteenwoordiger te laat staan.

IV - ALGEMEEN

41. 'n Persverteenwoordiger moet goed verstaan dat sy lisensie hom alleen magtiging verleen om in eerste instansie na die basis te gaan. Daar moet hy wag op instruksies van die A.D.O.V., of sy verteenwoordiger; en voordat sy lisensie deur die A.D.O.V. of sy verteenwoordiger mede-onderteken is, is hy nie toegelaat om in die hoedanigheid van „Oorlogskorrespondent" op te tree nie.

42. 'n Persverteenwoordiger sal sy lisensie verbeur indien sodanige verbeuring, na die mening van die Opperbevelhebber van die Magte, nodig blyk.

43. Van ʼn persverteenwoordiger sal vereis word om vir sodanige minimum-tyd= perk met ʼn veldmag te bly as wat deur die Departement van Verdediging bepaal mag word. Geen persverteenwoordiger mag, behalwe met die goedkeuring van die Opperbevelhebber van die Magte in die veld, sy lisensie bedank nie. In die ge= val van hetsy verbeuring of goedgekeurde bedanking van sy lisensie, sal ʼn pers= verteenwoordiger sodra die vereistes van die diens sulks toelaat, van die ope= rasieterrein gestuur word, maar die Opperbevelhebber kan sodanige persveerteen= woordiger binne die gebied waar die sensorskap uitgeoefen word, vir sodanige tydperk aanhou as wat hy nodig vind, en kan die roete voorgeskryf waarlangs die persverteenwoordiger terug moet gaan.

44. Verlof om ʼn mag in die veld as persverteenwoordiger te vergesel, lê geen verpligtings op die Regering nie, hetsy teenoor die persoon aan wie die verlof toegestaan word, of teenoor die nuusblad, tydskrif, agentskap of ander organi= sasie wat deur hom verteenwoordig word, behalwe dié wat in die regulasies ge= spesifiseer is.

45. Verlof om ʼn mag in die veld as persverteenwoordiger te vergesel, lê op lg. die volgende verpligtings:-

(a) Om te voldoen aan al die regulasies wat van tyd tot tyd van toepas= sing is op persverteenwoordigers wat S.A. magte in die veld verge= sel.
(b) Om te voldoen aan alle reëls en bevele deur die Opperbevelhebber deur die A.D.O.V. of sy verteenwoordiger uitgereik.
(c) Om te voldoen aan enige bevele van ʼn hoër gesag ontvang of om die vereistes van die S.A. Verdedigingswet, 1912, soos van toepassing op ʼn persoon wat die status van offisier beklee, na te kom.
(d) Om hulle te onthou aan enige daad wat die veiligheid, welsyn of die moreel van die magte van Sy Mejesteit, of van enige Geallieerde of medewerkende moondheid, mag benadeel.
(e) Om hulle daarvan te onthou om, solank as wat die oorlog voortduur, by die magte van enige ander moondheid aan te sluit, hetsy as pers= verteenwoordiger of in enige ander hoedanigheid, sonder die goedkeu= ring van die Departement van Verdediging.

46. ʼn Eksemplaar van hierdie regulasies sal verskaf word aan alle persone aan wie ʼn persverteenwoordigerslisensie toegeken is, en hulle sal vereis word om die verklaring in die Aanhangsel gegee, te teken.

AANHANGSEL

Verklaring deur Persverteenwoordiger geteken te word

Ek, die ondergetekende..

....

het die „Regulasies vir Persverteenwoordigers wat ʼn mag in die veld vergesel" gelees, en as ek verlof kry om na ʼn basis van die Uniemagte in die veld te gaan om as persverteenwoordiger namens -

....

op te tree, beloof ek hierby plegtig:

(a) Om aan al die regulasies van tyd tot tyd van toepassing op persver=

teenwoordigers wat S.A. troepe in die veld vergesel, te voldoen.

(b) Om aan enige reëls of bevele wat die Opperbevelhebber deur die A.A.D.O.V. of sy verteenwoordiger m.b.t. Persverteenwoordigers mag uitreik, te voldoen.

(c) Om aan enige bevele van hoër gesag ontvang te voldoen, en om die vereistes van die S.A. Verdedigingswet 1912 soos gewysig, en die reglement van Militêre Dissipline, soos toepaslik op 'n persoon wat die status van 'n offisier beklee, na te kom.

(d) Om my te onthou aan enige daad wat op enigerlei wyse die veiligheid, welsyn of moreel van die magte van Sy Majesteit of van enige Geallieerde of samewerkende moondheid mag benadeel.

(e) Om my te onthou aan aan te sluit by enige ander moondheid, sonder die goedkeuring van die Departement van Verdediging, of die Bevelvoerende Offisier, hetsy as persverteenwoordiger of in enige ander hoedanigheid, solank as wat die oorlog duur.

Naamtekening van persverteenwoordiger.......................................

Naamtekening van Getuie.......................................

Beroep van getuie.......................................

Adres van getuie.......................................

Plek.......................................

Datum.......................................

Hierdie verklaring moet in duplikaat deur die Persverteenwoordiger en Getuie onderteken wees. Een eksemplaar moet aan die A.A.D.O.V. of sy verteenwoordiger gestuur en een eksemplaar moet deur die Departement van Verdediging gehou word.

Die naam en adres moet volledig in blokletters gegee word.

BYLAE B

SUID-AFRIKAANSE PERSVERWYSINGSRAAD

G R O N D W E T

Aangeneem by 'n Spesiale Algemene Vergadering van lede van die Persunie van Suid-Afrika gehou in Johannesburg op 12 en 13 Maart 1962 en van tyd tot tyd gewysig tot 14 Januarie 1964

Nademaal die Persunie van Suid-Afrika glo dat 'n vrye pers, waarvan die primêre funksies is om die publiek met juistheid in te lig en om regverdig kommentaar te lewer op sake van openbare belang, fundamenteel is vir die bestaan van enige demokratiese Staat.

En nademaal die Persunie van Suid-Afrika glo dat die voortbestaan van 'n vrye pers die beste verseker kan word deur die aanvaarding deur nuusbladeienaars, -redakteurs en -joernaliste van die hoogste gedragstandaard.

En nademaal dit wenslik geag word om 'n vrywillige gedragskode te aanvaar en om 'n organisasie daar te stel om te verseker dat die kode geëerbiedig word, aanvaar hierdie Spesiale Algemene Vergadering van die Persunie van Suid-Afrika die gedragskode wat in die bylae hierby aangegee word en stig dit 'n Verwysingsraad wat ooreenkomstig die reëls en met die doelstellings wat hieronder uiteengesit is, moet optree:

1. DOELSTELLINGS

(a) Om behulpsaam te wees met die handhawing van die karakter van die Suid-Afrikaanse dagblad-, weekblad- en tydskrifpers ooreenkomstig die hoogste professionele en kommersiële standaarde deur eienaars en radakteurs en hulle personeellede en alle ander joernaliste wat in die Republiek werksaam is, te beweeg tot die vrywillige nakoming van die gedragskode wat in die bylae hiervan uiteengesit is.

(b) Om beweerde oortredings van die kode te oorweeg ten opsigte van stof wat in Suid-Afrikaanse publikasies verskyn, of stof wat uit Suid-Afrika afkomstig is en in buitelandse publikasies verskyn, en om ingevolge sodanige oorweging ooreenkomstig hierdie reëls op te tree.

(c) Om van tyd tot tyd verslae te publiseer betreffende die werk van die Verwysingsraad en oor enige ontwikkelings wat die Raad as skadelik beskou vir die instandhouding van 'n vrye pers in die Republiek van Suid-Afrika.

2. VERWYSINGSRAAD

(a) 'n Verwysingsraad word gestig bestaande uit 'n Voorsitter en alternatiewe Voorsitter, en twee lede en twee plaasvervangende lede.

(b) Die twee gemelde lede van die Raad en hulle sekundusse word deur die Uitvoerende Raad van die Persunie van Suid-Afrika aangestel.

(c) Die Voorsitter van die Raad en sy sekundus moet afgetrede lede van die regbank wees en word deur die Uitvoerende Raad van die Persunie van Suid-Afrika aangestel nadat oorweging geskenk is aan enige aanbeveling van die twee lede wat ooreenkomstig paragraaf (b) hiervan aangestel is.

(d) Onderworpe aan die reg van die Uitvoerende Raad van die Persunie van Suid-Afrika om die aanstelling te eniger tyd te beëindig, beklee die Voorsitter en lede van die Raad en hulle sekundusse hulle amp vir 'n tydperk van drie (3) jaar vanaf die datum van aanstelling, maar is hulle verkiesbaar vir heraanstelling na die verstryking van hul gemelde ampstermyn.

(e) Enige toevallige vakature in die amp van Voorsitter of lede van die Raad en/of hulle sekundusse word aangevul op 'n wyse soos dié hierbo uiteengesit.

(f) Elke klagte word deur die volle Raad aangehoor met dien verstande dat as enige lid, behalwe die Voorsitter, nie kan voortgaan totdat 'n besluit geneem is nie, die Voorsitter en die oorblywende lid kan voortgaan en hulle bevinding sal die bevinding van die Raad wees.

(g) Met oorweging van enige besondere saak mag die Raad enige een of meer van die plaasvervangende lede in 'n raadgewende hoedanigheid of as volle lede ko-opteer. (14/1/64)

3. PROSEDURE

(a) Die volledige prosedure van die Raad word gereguleer en beheer ter bevordering en ontwikkeling van die doelstellings soos in artikel 1 uiteengesit. Sake wat op enige vergadering van die Raad bespreek word, word deur 'n meerderheidstem beslis.

(b) Die gedrag van die pers of enige lid van die pers kan deur die Raad oorweeg word op grond van klagte wat by hom ingedien is.

(c) Die Raad kan van enige klaer vereis om nadere besonderhede te verskaf van enige aangeleenthede waaroor klagte ingedien is en moet vereis dat die klagte skriftelik geskied en deur 'n beëdigde verklaring gestaaf word. Geen klagte word oorweeg tensy die Raad meen dat die klaer nie tevrede gestel is nadat regstreekse vertoë tot die betrokke publikasie(s) gerig is nie, en dan alleen na betaling van 'n deposito van tien rand (R10.00) ten opsigte van elke klagte. Enige sodanige deposito sal terugbetaal word tensy die Raad bevind dat die betrokke klagte beuselagtig, ligsinnig of ergerlik is of dat daar, toe die klagte aanhangig gemaak is, geen redelike grond voor was nie.

(d) Waar 'n klagte ingedien word betreffende enige berig afkomstig uit Suid-Afrika wat in die buiteland oor Suid-Afrika gepubliseer is, kan die Raad sodanige klagte oorweeg indien syns insiens 'n prima facie-saak voorgelê is van 'n skending van die kode waarna in artikel 1 hierbo verwys is.

(e) Die Raad oorweeg geen vertoë betreffende enige saak wat behoorlik kragtens die wet gehanteer kan word nie.

(f) Volgende op enige ondersoek insake 'n oortreding van die kode, kan die Raad:

(i) Enige eienaar, redakteur of joernalis berispe wat skuldig bevind is aan 'n oortreding van die kode;

(ii) Sy bevinding, tesame met die berisping, laat publiseer in sodanige publikasies en op sodanige wyse as waartoe deur die Raad besluit word;

(iii) Waar nodig 'n korreksie laat publiseer in sodanige publikasies

en op sodanige wyse as waartoe deur die Raad besluit word.

(g) Sodra 'n klagte by die Registrateur van die Raad ingedien is, sal die aangeleentheid as sub judice beskou word totdat die Raad finaal daaroor besluit het. (15/10/63)

4. FINANSIES

Die Persunie van Suid-Afrika verskaf die geldmiddele vir die werking van die Raad, insluitende reis- en onderhoudstoelae en vergoeding vir Raadslede onderwyl hulle in sitting is.

5. SEKRETARIAAT

Die Persunie van Suid-Afrika se sekretariaat verskaf alle sekretariële en klerklike dienste.

6. ONTTREKKING

Aangesien die nakoming van die kode en die jurisdiksie van die Raad op 'n vrywillige grondslag geskied, kan enige eienaar, redakteur of joernalis wat die kode en die jurisdiksie van die Raad aanvaar het, te eniger tyd sodanige aanvaarding deur skriftelike kennisgewing aan die Persunie van Suid-Afrika terugtrek, met dien verstande dat sodanige kennisgewing nie as geldig beskou word solank enige klagte teen die persoon wat kennis gee, ondersoek word nie, of ten opsigte van 'n klagte wat voortvloei uit stof wat voor die datum van kennisgewing gepubliseer is nie.

7. VERANDERING VAN GRONDWET

Hierdie grondwet kan verander, uitgebrei of gewysig word deur die Uitvoerende Raad van die Persunie van Suid-Afrika wat aanbevelings van die Raad kan oorweeg.

BYLAE C

G E D R A G S K O D E

1. Daar word aanvaar dat die vryheid van die pers onafskeibaar is van dié van die indiwidu, dat dit onderworpe is aan dieselfde wetlike en morele beperkinge as die indiwidu, en dat om indiwiduele vryheid ongeskonde te bewaar, dit almal wat by die pers betrokke is, betaam om die allerhoogste standaarde te handhaaf in die uitvoering van die taak van nuusblaaie om die publiek volgens die juiste feite in te lig en om billike kommentaar te lewer.

2. Wat nuus aanbetref, word daar spesifiek aanvaar dat:

(a) In die aanbieding van nuus daar geen opsetlike afwyking van feite moet wees nie, deur -

(i) verdraaiing
(ii) betekenisvolle weglatings
(iii) die proses van opsomming

(b) Publikasies moet slegs as feite publiseer wat redelikerwys as waar beskou word, met inagneming van die bron, en sodanige feite moet eerlik weergegee word met genoegsame inagneming van samehang en belangrikheid.

(c) Waar enige rede bestaan om die juistheid van 'n nuusberig in twyfel te trek, en waar dit binne praktiese perke gekontroleer kan word, behoort dit voor publikasie gedoen te word.

(d) Nuusberigte moet vry wees van bewimpeling, skewe voorstellings of beklemtoning wat tot gevolg het dat die bepalings van klousule 2(a) en (b) geskend word.

(e) Opskrifte moet die inhoud van die nuusberig of -artikel waarbo hulle verskyn, billik weerspieël.

(f) Plakkate moet nie oordryf nie en moet die nuusberig of -artikel waarna hulle verwys, billik weerspieël.

(g) Buitensporigheid by die rapporteer en aanbied van seksuele aangeleenthede behoort vermy te word of dit nou oor verslaggewing oor hofsake of andersins gaan.

(h) Die gebruik van onkiese, wellustige en sodanige onwenslike stof in die algemeen, behoort vermy te word.

3. Wat kommentaar aanbetref, word daar aanvaar dat:

(a) Kommentaar gelewer moet word op feite wat getrou aangegee word soos aangedui in klousule 2 hierbo.

(b) Kommentaar die eerlike uiting van sodanige mening moet wees, ontdaan van kwaadwilligheid en nie gevorm deur oneerlike motiewe nie.

(c) Kommentaar duidelik as sodanig onderskei behoort te word.

(d) Terwyl die pers sy tradisionele reg behou om te kritiseer, behoort kommentaar rekening te hou met die ingewikkelde rasseprobleme van Suid-Afrika, die algemene welsyn en die veiligheid van die land en sy mense.

BYLAE D

Ingevolge die nuwe Verdedigingswet mag koerante en ander media sonder goedkeuring vooraf van die volgende bedrywighede van die Weermag berigte plaas:

REEKSNOMMER a	GESAG b	ONDERWERP c
1	KG, SAW	Geen beperking nie.
2	BMV	Enige aangeleentheid wat binne hulle normale sfeer van funksies val, met uitsondering van aangeleenthede wat op die verklaring of formulering van nuwe beleid betrekking het.
3	BGGGM	
4	H. Leër	Enige aangeleentheid wat binne hul Weermagsdeel ressorteer, met uitsondering van aangeleenthede wat op die verklaring of formulering van nuwe beleid betrekking het.
5	HLM	
6	H Vloot	
7	HVS	
8	HWA	Enige aangeleentheid wat binne hulle normale sfeer van funksies val, met uitsondering van aangeleenthede wat op die verklaring of formulering van nuwe beleid betrekking het.
9	HLD	
10	GG	
11	Komptroleur, SAW	
12	Kommandements-/ Groeps-(of Vlootekwivalent bevelvoerders.	i. Die aankoms en vertrek van lotelinge, Burgermageenhede en Kommando's vir opleiding. ii. Gegewens van 'n algemene of geroetineerde aard, wat eenhede en indiwidue tydens militêre opleiding ondervind bv. gedurende die kamp, bivakke ens. iii. Uitnodigings aan die publiek om parades en spesiale maneuvers by te woon. iv. Seremoniële aangeleenthede vir sover dit in ooreenstemming is met bestaande regulasies en algemene seremoniële instruksies. v. Publieke militêre parades en demonstrasies, insluitende vliegvertonings.

		vi. Militêre optrede by nasionale feeste en ander openbare feeste en skoue.
		vii. Militêre hulpverlening in noodgevalle.
		viii. Ouerdae by militêre opleidingseenhede.
		ix. Roetine vliegtuig-, skeeps- en ander troepebewegings (met uitsondering van vreemde vliegtuie, skeeps- en troepebewegings).
13	Eenheidsbevelvoerders	Binne hul diskresie: i. Sport, ii. Welsyn, iii. Eenhede se sosiale aangeleenthede, iv. Siekte en ander ongevalle.

Die afkortings beteken die volgende:

KG, SAW	Kommandant-Generaal, S.A. Weermag.
BMV	Bevelvoerder, Maritime Verdediging.
BGGGM	Bevelvoerende Generaal, Gesamentlike Gevegsmagte.
H. Leër	Hoof van die Leër.
HLM	Hoof van die Lugmag.
H Vloot	Hoof van die Vloot.
HVS	Hoof van Verdedigings-Staf.
HWA	Hoof, Weermagadministrasie.
HLD	Hoof, Logostiekdiens.
GG	Geneesheer-Generaal.
Komptroleur, SAW	Komptroleer, S. A. Weermag.

78/724